

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Strasbourg, 2016. december 14.
(OR. en)

2014/0091 (COD)
LEX 1709

PE-CONS 35/1/16
REV 1

EF 230
ECOFIN 701
SURE 24
SOC 459
CODEC 1046

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE A FOGLALKOZTATÓI
NYUGELLÁTÁST SZOLGÁLTATÓ INTÉZMÉNYEK TEVÉKENYSÉGÉRŐL ÉS
FELÜGYELETÉRŐL (ÁTDOLGOZÁS)**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2016/... IRÁNYELVE**

(2016. december 14.)

**a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről
és felügyeletéről
(átdolgozás)**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 62. cikkére, valamint 114. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 451., 2014.12.16., 109. o.

² Az Európai Parlament 2016. november 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. december 8-i határozata.

mivel:

- (1) A 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹ több alkalommal jelentős mértékben módosították². Mivel további módosítások szükségesek, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) A belső piacon lehetővé kell tenni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy más tagállamokban működjenek, egyszersmind magas szintű védelmet és biztonságot biztosítva a foglalkoztatóinyugdíj-konstrukciók tagjai és ellátottjai számára.
- (3) Ez az irányelv minimális harmonizációt tűz ki célként, és ezért nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy további rendelkezéseket tartsanak fenn, illetve vezessenek be a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók tagjainak és az ellátottjainak védelme érdekében, amennyiben e rendelkezések összhangban vannak a tagállamok uniós jog szerinti kötelezettségeivel. Ezen irányelv nem vonatkozik a nemzeti szociális és munkajog, adó- vagy szerződési jog kérdéseire, sem a tagállami nyugellátás-szolgáltatás megfelelőségére.
- (4) A munkavállalók tagállamok közötti mobilitásának további elősegítése érdekében az irányelv célja, hogy biztosítsa a megfelelő irányítást, a tagok tájékoztatását és a foglalkoztatói nyugellátás átláthatóságát és biztonságát.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

² Lásd az I. melléklet A. részét.

- (5) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények felépítése és szabályozása jelentősen eltér a különböző tagállamokban. Mind a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, mind az életbiztosítók kezelnek foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókat. Ezért a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények esetében nem helyénvaló mindenki által egységesen alkalmazandó megközelítést alkalmazni. Tevékenységei során a Bizottság és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EIOPA) tekintettel van a különféle tagállami hagyományokra, és nem sérti a nemzeti szociális és munkajogot a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények felépítésének meghatározásánál.
- (6) A 2003/41/EK irányelv jelentette az első jogalkotási lépést a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények uniós szinten megszervezett belső piacához vezető úton. Az Unión belüli gazdasági növekedés és munkahelyteremtés, valamint az előregedő európai társadalom jelentette kihívás kezelése érdekében továbbra is elengedhetetlenül szükség van a foglalkoztatói nyugellátás valódi belső piacára. Az említett, 2003-ból származó irányelvet nem módosították jelentős mértékben egy modern, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó kockázatalapú irányítási rendszer bevezetése érdekében. A megfelelő uniós és nemzeti szintű szabályozás és felügyelet fontos marad a biztonságos és biztos foglalkoztatói nyugellátás valamennyi tagállamban történő kidolgozásában.
- (7) Általános alapelv, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek adott esetben szem előtt kell tartaniuk azt a célt, hogy biztosítani lehessen a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók nemzedékek közötti egyensúlyát a foglalkoztatói nyugellátás során a kockázatok és az előnyök generációk közötti egyenlő megosztására irányuló törekvés révén.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

- (8) Megfelelő fellépésre van szükség a kiegészítő magánnyugdíj-megtakarítások, így a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók további fejlesztéséhez. Ez azért fontos, mert a szociális biztonsági rendszerekre egyre nagyobb nyomás nehezedik, ami azt jelenti, hogy a foglalkoztatói nyugdíjak esetében egyre jobban lehet számítani arra, hogy más nyugellátásokat egészítsenek ki. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények fontos szerepet játszanak az uniós gazdaság hosszú távú finanszírozásában és a biztos nyugellátás biztosításában. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a mintegy 75 millió tag és ellátott nevében tartott 2,5 billió eurós vagyonukkal az uniós gazdaság létfontosságú részét alkotják. A foglalkoztatói nyugdíjakat fejleszteni kell, anélkül azonban, hogy megkérdőjelezzék a szociális biztonsági nyugdíjrendszerek rendkívüli fontosságát a biztos, tartós és hatékony szociális védelem szempontjából, amelyeknek idős korban megfelelő életszínvonalat kell biztosítaniuk, és így az európai szociális modellek erősítésére irányuló célkitűzés központjában kell állniuk.
- (9) Tekintettel a demográfiai változásokra az Unióban és a nemzeti költségvetések helyzetére, a foglalkoztatói nyugellátás a szociális biztonsági nyugdíjrendszerek értékes kiegészítője. Az ellenállóképes nyugdíjrendszer többféle terméket, többféle intézményt, valamint hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatokat foglal magában.
- (10) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a munkavállalók időskori szegénységgel szembeni védelmét, valamint elő kell mozdítaniuk a munkaszerződésekhez kapcsolódó, az állami nyugdíjakat kiegészítő nyugdíjkonstrukciókat.

- (11) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, nevezetesen a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a kollektív tárgyaláshoz és fellépéshez való jogot, valamint a magas szintű fogyasztóvédelemhez való jogot, különösen azáltal, hogy biztosítja a nyugellátás szolgáltatásának magasabb fokú átláthatóságát, a megalapozott személyes pénzügyi és nyugdíjtervezést, valamint megkönnyíti a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények határokon átnyúló tevékenységét és a nyugdíjkonstrukciók határokon átnyúló átadását. Ezt az irányelvet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (12) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények határokon átnyúló tevékenységének és a nyugdíjkonstrukciók határokon átnyúló átadásának a vonatkozó eljárások világossá tétele és a szükségtelen akadályok felszámolása révén történő előmozdítása a nyújtott nyugellátások irányításának centralizálása révén előnyös hatást gyakorolna az érintett vállalkozásokra és munkavállalókra, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban dolgoznak.
- (13) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények határokon átnyúló tevékenysége nem sértheti a fogadó tagállam foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó szociális és munkajogát, amelyet alkalmazni kell a nyugdíjkonstrukciót kínáló vállalkozás (a továbbiakban: a támogató vállalkozás), valamint a tagok és ellátottak kapcsolatára. A határokon átnyúló tevékenység és a nyugdíjkonstrukciók határokon átnyúló átadása egymástól elkülönülő fogalmak, amelyeket külön rendelkezésekkel kell szabályozni. Amennyiben egy nyugdíjkonstrukció határokon átnyúló átadása határokon átnyúló tevékenységhez vezet, a határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.
- (14) Amennyiben a támogató vállalkozás és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény ugyanabban a tagállamban található, önmagában az a tény, hogy a nyugdíjkonstrukció tagjainak vagy ellátottjainak lakóhelye egy másik tagállamban van, nem jelent határokon átnyúló tevékenységet.

- (15) A tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy biztosítani kell az ideiglenesen másik tagállamba küldött munkavállalók nyugdíjjogosultságának védelmét.
- (16) A 2003/41/EK irányelv hatálybalépése ellenére a határokon átnyúló tevékenységet korlátozták a nemzeti szociális és munkajogok közötti különbségek. Ezen kívül fontos prudenciális akadályok maradtak, amelyek költségessé teszik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy a határokon átnyúlóan működtessenek nyugdíjkonstrukciókat. Továbbá, a tagok és ellátottak minimális védelmének jelenlegi szintjét fokozni kell. Ez még inkább fontos amiatt, mivel az élettartam- és piaci kockázatokat egyre inkább a tagok és az ellátottak – és nem a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy a támogató vállalkozás – viselik. Továbbá, növelni kell a tagoknak és ellátottaknak nyújtott minimális tájékoztatás jelenlegi szintjét.
- (17) Az ebben az irányelvben megállapított prudenciális szabályok célja a magas szintű biztonság biztosítása a jövő valamennyi nyugdíjasa számára szigorú felügyeleti normák előírása által és a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók megbízható, óvatos és hatékony irányítására vonatkozó feltételek megteremtése.
- (18) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek a támogató vállalkozásoktól teljesen elkülönülten, tőkefedezeti alapon és nyugellátás biztosításának céljával kell működniük. Lehetővé kell tenni a kizárólag az említett céllal működő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy – csupán összehangolt prudenciális követelmények betartása mellett – szabadon nyújthassanak szolgáltatásokat és szabadon fektethessenek be, függetlenül attól, hogy az ilyen foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények jogi személynek minősülnek-e.

- (19) A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok maradnak teljes mértékben felelősek nyugdíjrendszereik megszervezéséért, továbbá az ő felelősségük az a döntés, hogy az egyes tagállamokban a nyugdíjrendszer három pillére milyen szerephez jut. A második pillér összefüggésében a tagállamok továbbá teljes mértékben felelősek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató olyan különböző intézmények szerepéért és feladataiért, mint az ágazati nyugdíjalapok, vállalati nyugdíjalapok és életbiztosítók. Ennek az irányelvnek nem célja a tagállamok ezen előjogának megkérdőjelezése, inkább arra igyekszik ösztönözni a tagállamokat, hogy megfelelő, biztonságos és fenntartható foglalkoztatói nyugellátást építsenek fel, és hogy elősegítsék a határokon átnyúló tevékenységet.
- (20) Figyelembe véve a foglalkoztatói nyugellátás további fejlesztésének szükségességét, a Bizottságnak jelentős uniós szintű hozzáadott értéket kell nyújtania azáltal, hogy további lépéseket tesz a tagállamok és a szociális partnerek közötti, a második pilléres nyugdíjrendszerek fejlesztését célzó együttműködés támogatása terén, valamint magas szintű szakértői csoportot hoz létre azzal a céllal, hogy fokozza a második pilléres nyugdíj-megtakarításokat a tagállamokban, beleértve a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, különös tekintettel a határokon átnyúló tevékenységre.
- (21) Az önálló vállalkozók foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekben való részvételével kapcsolatos nemzeti szabályok különböznek. Egyes tagállamokban a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények működhetnek olyan megállapodások alapján, amelyeket akár olyan szakmai szervezetekkel vagy azok csoportjaival kötöttek, amelyeknek tagjai önálló vállalkozói minőségükben járnak el, akár közvetlenül az önálló vállalkozókkal vagy munkavállalókkal. Egyes tagállamokban az önálló vállalkozók akkor is tagjai lehetnek foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek, ha az önálló vállalkozó munkáltatóként jár el, vagy egy vállalkozás számára nyújt szakmai szolgáltatásokat. Néhány tagállamban az önálló vállalkozók csak akkor csatlakozhatnak foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekhez, ha teljesülnek bizonyos követelmények, beleértve a szociális és munkajog által előírt követelményeket.

- (22) Ennek az irányelvnek a hatálya nem terjed ki azokra a szociális biztonsági rendszereket működtető intézményekre, amelyekre már vonatkozik uniós szintű koordináció. Figyelembe kell venni azonban azoknak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek a sajátos jellegét, amelyek egyetlen tagállamon belül mind szociális biztonsági rendszereket, mind foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókat működtetnek.
- (23) Ez az irányelv nem vonatkozik a kötelező szociális biztonsági rendszerek részeként a tőkefinanszírozás elvén működő intézményekre.
- (24) Ennek az irányelvnek a hatálya általában nem terjed ki azokra a pénzügyi intézményekre, amelyek már részesülnek az uniós jogi keretrendszer előnyeiből. Mivel azonban ezek a pénzügyi intézmények egyes esetekben foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatást is nyújthatnak, fontos annak biztosítása, hogy ez az irányelv ne vezessen a verseny torzulásához. Ezeket a torzulásokat úgy lehet elkerülni, hogy ezen irányelv prudenciális követelményeit alkalmazzák az életbiztosítók 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i–iii. alpontjai és 2. cikke (3) bekezdése b) pontjának ii–iv. alpontjai szerinti foglalkoztatóinyugdíj-üzletágára. A Bizottságnak gondosan figyelemmel kell kísérnie a foglalkoztatói nyugdíjak piacának helyzetét, és mérlegelnie kell annak lehetőségét, hogy ennek az irányelvnek szabadon választható alkalmazását kiterjesszék más szabályozott pénzügyi intézményekre.
- (25) Mivel a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a nyugdíjban eltöltött évek pénzügyi biztonságának biztosítására törekszenek, az általuk fizetett nyugellátások élethossziglani nyugdíj, meghatározott időszakban teljesítendő kifizetés, egyösszegű kifizetés, vagy ezek bármilyen kombinációja formájában történhetnek.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- (26) Fontos, hogy az idősebb, illetve a fogyatékossgal élő személyeket ne fenyegetse a szegénység kockázata, valamint megfelelő életszínvonalon élhessenek. Az idősebb emberek körében a szegénység és a bizonytalanság elleni küzdelem fontos eleme az, hogy a foglalkoztatói nyugdíjak megfelelő védelmet nyújtsanak a biometrikus kockázatokkal szemben is. Valamely nyugdíjkonstrukció létrehozásakor a munkáltatóknak és munkavállalóknak, illetve képviselőiknek mérlegelniük kell annak lehetőségét, hogy a nyugdíjkonstrukció terjedjen ki a magas életkor elérésének és a munkavégzéssel összefüggő megrokkolás kockázatának biztosítására, illetve a túlélő hozzátartozói nyugdíj nyújtására is.
- (27) A tagállamoknak biztosított azon lehetőség, hogy a nemzeti végrehajtási jogszabályok hatálya alól kizárják az olyan nyugdíjkonstrukciókat működtető foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket, amelyek összesen száznál kevesebb taggal rendelkeznek, ezekben a tagállamokban megkönnyítheti a felügyeleti tevékenységet anélkül, hogy ezen a területen megzavarná a belső piac megfelelő működését. Ez azonban nem csorbíthatja az ilyen foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények azon jogát, hogy befektetési portfóliójuk kezelésére más tagállamban letelepedett és megfelelő engedéllyel rendelkező vagyonkezelőket, eszközeik őrzésére pedig más tagállamban letelepedett és megfelelő engedéllyel rendelkező letétkezelőket jelöljenek ki. A tagállamoknak minden esetben alkalmazniuk kell a befektetési szabályokkal és az irányítási rendszerekkel kapcsolatos bizonyos rendelkezéseket az összesen 15-nél több taggal rendelkező nyugdíjkonstrukciókat működtető foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre.
- (28) Azon intézmények, mint az „Unterstützungskassen” Németországban, amelyek tagjai nem szereznek jogi úton kikényszeríthető jogosultságot meghatározott összegű ellátásra, és ahol az érdekeiket egy kötelező, jogszabályban előírt, fizetéseképtelenség esetére kötött biztosítás védi, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (29) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek – tagjaik és az onnan ellátásban részesülők védelme érdekében – az ezen irányelvben említett tevékenységekre, illetve az ezekből származó tevékenységekre kell korlátozniuk tevékenységüket.

- (30) A támogató vállalkozás csődje esetén a tagok azzal a kockázattal kerülnek szembe, hogy a munkahelyüket és megszerzett nyugdíjjogosultságukat is elveszítik. Ez teszi szükségessé annak biztosítását, hogy a támogató vállalkozás és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény egyértelműen elkülönüljön, valamint, hogy a tagok védelme érdekében megállapítsák a prudenciális normák minimumát. Az ilyen normák meghatározása során figyelembe kell venni foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény olyan nyugdíjvédelmi rendszerekhez vagy hasonló mechanizmusokhoz való hozzáférését, amelyek védelmet nyújtanak a tagok és ellátottak felhalmozott egyéni jogosultságai számára a támogató vállalkozás nemteljesítésének kockázatával szemben.
- (31) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények működése és felügyelete terén jelentős különbségek figyelhetők meg a tagállamokban. Egyes tagállamokban a felügyelet nemcsak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény fölött gyakorolható, hanem olyan szervek és társaságok fölött is, amelyeket ezen intézmények irányítására hatalmaztak fel. A tagállamoknak képesnek kell lenniük az ilyen sajátosságok figyelembevételére is mindaddig, amíg az ezen irányelvben meghatározott valamennyi követelmény ténylegesen nem teljesül. A tagállamoknak továbbá képesnek kell lenniük annak biztosítására, hogy a biztosítók és más pénzügyi intézmények is irányíthassanak foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket.
- (32) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények olyan szociális célú nyugdíjintézetek, amelyek pénzügyi szolgáltatásokat nyújtanak. Felelősek a foglalkoztatói nyugellátás biztosításáért, így tevékenységeik és működési feltételeik tekintetében meg kell felelniük a prudenciális normák bizonyos minimumának, figyelembe véve a nemzeti szabályokat és hagyományokat. Mindazonáltal ezen intézmények nem kezelhetők pusztán pénzügyi szolgáltatóként. Szociális feladatkörüket, illetve a munkavállaló, a munkáltató és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények közötti háromoldalú kapcsolatot ezen irányelv irányadó elveként megfelelően el kell ismerni és támogatni kell.

- (33) Amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény a nemzeti jognak megfelelően olyan nyugdíjalapokat kezel, amelyek nem rendelkeznek jogi személyiséggel és olyan egyes tagok nyugdíjkonstrukcióból állnak, amelyeknek eszközei elkülönülnek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény eszközeitől, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyes nyugdíjalapokat az ezen irányelv értelmében vett egyetlen nyugdíjkonstrukciónak tekintsék.
- (34) Az egyes tagállamokban a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények óriási száma gyakorlati megoldást tesz szükségessé a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények előzetes engedélyeztetése tekintetében. Amennyiben azonban a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény egy másik tagállamban kíván nyugdíjkonstrukciót működtetni, szükség van a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által kibocsátott előzetes engedélyre.
- (35) A nyugdíjrendszerek szervezését szabályozó nemzeti szociális jog és munkajog (beleértve a kötelező tagságot és a kollektív tárgyalások megállapodásainak eredményeit) sérelme nélkül, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy más tagállamokban nyújtsanak szolgáltatásokat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságától kapott engedély függvényében. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy bármely tagállamban található vállalkozások támogatását elfogadjassák, és olyan nyugdíjkonstrukciókat működtethessenek, amelyeknek egynél több tagállamban vannak tagjai. Ez a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára jelentős méretgazdaságossági megtakarításokat jelenthet, javítja az uniós gazdaság versenyképességét, és megkönnyíti a munkaerő mobilitását.

- (36) Egy valamely tagállamban létrehozott, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény azon jogának gyakorlása során, hogy olyan foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciót működtethessen, amelyre vonatkozóan egy másik tagállamban kötöttek szerződést, teljes mértékben be kell tartani a fogadó tagállam hatályban lévő szociális jogának és munkajogának rendelkezéseit, amennyiben azok a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkoznak, például a nyugellátások meghatározását és kifizetését, valamint a nyugdíjjogosultság más intézménybe való átvitelének feltételeit. A prudenciális szabályok hatályát egyértelművé kell tenni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények határokon átnyúló tevékenysége jogbiztonságának biztosítása érdekében.
- (37) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy nyugdíjkonstrukciókat helyezzenek át az Unió határain belül más foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekbe, az uniós szintű foglalkoztatói nyugellátás megszervezésének megkönnyítése érdekében. Az átadás engedélyezéséről a nyugdíjkonstrukciót átvevő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának – miután az illetékes hatóság megkapta a nyugdíjkonstrukciót átadó, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának hozzájárulását – kell döntenie. Az átadást és annak feltételeit az érintett tagok többségének és az érintett ellátottak többségének, vagy adott esetben a képviselőik – így például a letéti alapú konstrukciók vagyonkezelői – többségének előzetesen jóvá kell hagyniuk.
- (38) Nyugdíjkonstrukció egy részének átadása esetén biztosítani kell, hogy az átadást követően a nyugdíjkonstrukció átadott és megmaradó része egyaránt életképes legyen, valamint hogy valamennyi tag és ellátott jogosultságai megfelelő védelemben részesüljenek annak előírásával, hogy mind az átadó, mind pedig az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek elegendő és megfelelő eszközzel kell rendelkeznie a nyugdíjrendszer átadott és megmaradó része biztosítástechnikai tartalékainak fedezésére.

- (39) A felügyeleti gyakorlatok összehangolásának elősegítése érdekében az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet által ráruházott hatáskörnek megfelelően tájékoztatást kérhet az illetékes hatóságoktól. Ezenkívül az EIOPA számára lehetővé kell tenni, hogy közvetítői tevékenységet folytasson, amennyiben valamely nyugdíjkonstrukció határokon átnyúló, teljes vagy részleges átadása esetén nézeteltérés támad az érintett, illetékes hatóságok között.
- (40) A nyugellátások kifizetésére irányuló kötelezettség teljesítését biztosító alapvető feltétel a biztosítástechnikai tartalékok körültekintő kiszámítása rövid- és hosszú távon egyaránt. A biztosítástechnikai tartalékokat elismert biztosításmatematikai módszerek alapján kell kiszámítani, és ezeket biztosításmatematikusként vagy az adott terület más szakértőjének kell igazolnia. A legmagasabb kamatlábakat körültekintően, a vonatkozó nemzeti szabályokkal összhangban kell megválasztani. A biztosítástechnikai tartalékok legkisebb összegének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az ellátásban részesülő személyek folyamatban lévő ellátásait továbbra is lehessen folyósítani, valamint tükröznie kell a tagok felhalmozott nyugdíjjogosultságaiból eredő kötelezettségeket. Az aktuáriusi feladatkört a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységében rejlő kockázatok nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével arányos aktuáriusi és pénzügyi matematikai tudással rendelkező, az alkalmazandó szakmai képzésekkel és egyéb normákkal kapcsolatos tapasztalataikat bizonyítani képes személyeknek kell ellátniuk.
- (41) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények által fedezett kockázatok lényegesen eltérőek az egyes tagállamokban. Ezért a székhely szerinti tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozóan további, az ezen irányelvben meghatározott szabályoknál részletesebb szabályokat írjanak elő.
- (42) Elő kell írni a biztosítástechnikai tartalékok fedezetéül szolgáló vagyon elégséges és megfelelő mértékben való rendelkezésre állását a nyugdíjkonstrukció tagjai és ellátottai érdekeinek védelme érdekében abban az esetben, ha a támogató vállalkozás fizetéseképtelenné válik.

- (43) A belföldi és a határokon átnyúló, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények közötti azonos versenyfeltételek előmozdítása érdekében a tagállamoknak figyelembe kell venniük mind a belföldi, mind pedig a határokon átnyúló, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények finanszírozási követelményeit.
- (44) Sok esetben a támogató vállalkozás és nem maga a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény fedezi a biometrikus kockázatot, illetve bizonyos ellátásokat vagy befektetési teljesítményt garantál. Bizonyos esetekben azonban maga a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nyújt ilyen fedezetet, illetve garanciákat, és a támogató kötelezettségei általában a szükséges hozzájárulások befizetésével kimerülnek. E körülmények között az érintett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek a biztosítástechnikai tartalékokon és a kockázati tőkén alapuló szavatoló tőkével kell rendelkezniük.
- (45) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények nagyon hosszú távú befektetők. Az ilyen, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények vagyonát általában kizárólag nyugellátások biztosítására lehet felhasználni. Sőt, tagjaik és ellátottaik jogainak megfelelő védelme érdekében a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek képesnek kell lenniük olyan eszközallokációs döntéseket hozni, amelyek megfelelnek kötelezettségeik pontos jellegének és lejárat szerkezetének. Ezért hatékony felügyeletre van szükség, továbbá a befektetési szabályok olyan megközelítésére, amely elegendő rugalmasságot biztosít a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek ahhoz, hogy a legbiztonságosabb és a leghatékonyabb befektetési politika mellett döntsenek, és kötelezi őket arra, hogy körültekintően járjanak el. Az óvatosság elvének való megfelelés megköveteli tehát azt, hogy a befektetési politikát a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tagsági struktúrájához igazítsák.
- (46) Azáltal, hogy az óvatosság elve válik a tőkebefektetések elvi alapjává, valamint hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára lehetővé teszik a határokon átnyúló működést, ösztönzik a megtakarítások átirányítását a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények ágazatába, így járulva hozzá a gazdasági és szociális fejlődéshez.

- (47) Az egyes tagállamokban eltérőek a felügyelet módszerei és gyakorlata. A területükön található, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó pontos befektetési szabályok meghatározását tehát bizonyos mértékben a tagállamok saját mérlegelésére kell bízni. Ezek a szabályok azonban nem akadályozhatják a tőke szabad mozgását, hacsak ez prudenciális alapon nem indokolt.
- (48) Ezen irányelvnek biztosítania kell a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények megfelelő szintű befektetési szabadságát. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, mint nagyon hosszú távú befektetők alacsony likviditási kockázatokkal, olyan helyzetben vannak, hogy – körütekintően – befektethetnek olyan nem likvid eszközökbe, mint például a részvények, valamint olyan egyéb hosszú távú gazdasági profilú eszközökbe, amelyeket nem szabályozott piacokon, multilaterális kereskedési rendszerben (MTF) vagy szervezett kereskedési rendszerben (OTF) értékesítenek. Élvezhetik továbbá a nemzetközi diverzifikáció előnyeit is. A részvényekbe, a kötelezettségek devizanemétől eltérő pénznembe, valamint a hosszú távú gazdasági profilú, nem szabályozott piacokon, multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben értékesített egyéb eszközökbe való befektetéseket tehát a tagok érdekeinek védelme céljából az óvatosság elvével összhangban nem szabad korlátozni, kivéve, ha ez prudenciális alapon indokolt.
- (49) Széles körű annak értelmezése, hogy mely eszközök számítanak hosszú távú gazdasági profillal rendelkezőnek. Az ilyen eszközök nem átruházható értékpapírok, ezért esetükben nem érvényesül a másodlagos piacok likviditása. Gyakran meghatározott időtartamú kötelezettségvállalást igényelnek, amelyek korlátozzák piacképességüket és ide értendők a tőzsdén nem jegyzett vállalkozásokban fennálló a részesedések és adósságinstrumentumok, valamint az ilyen vállalkozásoknak nyújtott hitelek. A tőzsdén nem jegyzett vállalkozások közé tartoznak az infrastruktúra-projektek, a tőzsdén nem jegyzett, növekedésre törekvő társaságokba történő befektetések, valamint az ingatlanba és egyéb, hosszú távú befektetés céljára alkalmas eszközbe történő befektetések. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes infrastruktúra-projektek gyakran nem jegyzett eszközök, és a projektfinanszírozáshoz hosszú lejáratú hitelekre támaszkodnak.

- (50) A határokon átnyúló tevékenység költségének csökkentése érdekében a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy a székhelyük szerinti tagállam szabályaival összhangban fektessenek be más tagállamokban. Ezért a fogadó tagállamok nem írhatnak elő további befektetési követelményeket a más tagállamokban található, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára.
- (51) Az egyéneknek egyértelmű áttekintéssel kell rendelkezniük a kötelező és a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókból származó nyugdíjjogosultságaikról, különösen abban az esetben, ha e jogosultságok több tagállamban halmozódtak fel. Ez az áttekintés Unió-szerte működő nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások létrehozásával érhető el, hasonlóan azokhoz, amelyeket már néhány tagállamban létrehoztak a Bizottság 2012. február 16-i „A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című fehér könyvének nyomán, amely ösztönzi e szolgáltatások kifejlését.
- (52) Egyes kockázatokat nem lehet a biztosítástechnikai tartalékokban és finanszírozási rendelkezésekben tükrözött mennyiségi követelményekkel csökkenteni, és azokat csak irányítási követelmények útján lehet megfelelően kezelni. Ezért a megfelelő kockázatkezeléséhez, valamint a tagok és az ellátottak védelme érdekében elengedhetetlen hatékony irányítási rendszert biztosítani. Az ilyen rendszereknek arányosnak kell lenniük a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével.
- (53) A túlzott kockázatvállalási magatartást ösztönző javadalmazási politikák alááshatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények szilárd és hatékony kockázatkezelését. Az Unión belüli egyéb pénzügyi intézményekre alkalmazandó javadalmazási politikára vonatkozó elveket és közzétételi követelményeket a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre is alkalmazni kell, szem előtt tartva ugyanakkor a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények különleges irányítási rendszerét más pénzügyi intézményekkel szemben, valamint annak szükségességét, hogy figyelembe kell venni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységének nagyságrendjét, jellegét, mértékét és összetettségét.

- (54) Az egyik kulcsfontosságú feladatkör az adott irányítási feladatok elvégzésére szolgáló kapacitás. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek kellő kapacitással kell rendelkezniük a kockázatkezelési, belső ellenőrzési, és adott esetben az aktuáriusi feladatkör ellátásához. Ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában egy adott kulcsfontosságú feladatkör meghatározása nem akadályozza a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt abban, hogy szabadon eldöntse, hogyan szervezze meg ezt a feladatkört a gyakorlatban. Mindez nem vezethet indokolatlan terhet jelentő követelményekhez, mert figyelembe kell venni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjét, jellegét, mértékét és összetettségét.
- (55) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt ténylegesen vezető személyeknek erre szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak kell lenniük, és a kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyeknek megfelelő tudással és tapasztalattal, illetve adott esetben megfelelő szakmai képzettséggel kell rendelkezniük. Azonban csak a kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyeket kell az illetékes hatóság felé fennálló értesítési követelményeknek alávetni.
- (56) A belső ellenőrzési feladatkört kivéve lehetővé kell tenni, hogy egyetlen személy vagy szervezeti egység több kulcsfontosságú feladatkört is elláthasson. A kulcsfontosságú feladatkört ellátó személynek vagy szervezeti egységnek ugyanakkor eltérőnek kell lennie a támogató vállalkozáson belül hasonló kulcsfontosságú feladatkört ellátó személytől vagy egységtől. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy engedélyezzék a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek, hogy ugyanazon egyetlen személyen vagy szervezeti egységen keresztül lásson el kulcsfontosságú feladatkört, mint a támogató vállalkozás, feltéve, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kifejti, hogy miként előzi meg vagy kezeli a támogató vállalkozással esetlegesen felmerülő összeférhetlenségeket.

- (57) Nagyon fontos, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények hatékonyabbá tegyék kockázatkezelésüket, a foglalkoztatói nyugellátás szolgáltatásában a kockázatok és előnyök generációk közötti egyenlő megosztására irányuló célkitűzés figyelembevételével annak érdekében, hogy a nyugdíjkonstrukció fenntarthatóságával kapcsolatos esetleges gyenge pontokat megfelelően megértsék, és megvitassák az adott illetékes hatóságokkal. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek – kockázatkezelési rendszerük részeként – kockázatértékelést kell készíteniük a nyugdíjakkal kapcsolatos tevékenységeikről. A kockázatértékelést az illetékes hatóságok számára is rendelkezésre kell bocsátani, és adott esetben annak ki kell terjednie többek között az éghajlatváltozással, az erőforrás-felhasználással, a környezettel kapcsolatos kockázatokra, a szociális kockázatokra, illetve a szabályozási változások miatt bekövetkező amortizációval összefüggő kockázatokra („túlárzott eszközök”).
- (58) Az Egyesült Nemzetek által támogatott Felelős Befektetési Elvek között szereplő környezeti, társadalmi és irányítási tényezők fontosak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények befektetési politikája és kockázatkezelési rendszeri számára. A tagállamoknak elő kell írniuk a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára annak közzétételét, hogy e tényezők vizsgálata hol történik meg a befektetési döntések során és miként képezik a kockázatkezelési rendszerük részét. A környezeti, társadalmi és irányítási tényezők adott konstrukció befektetési szempontjából érvényesülő relevanciájának és lényegességének, továbbá annak, hogy ezen tényezőket miként veszik figyelembe, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények által az ezen irányelv értelmében nyújtott tájékoztatás részét kell képeznie. Ez nem zárja ki, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények megfeleljenek e követelménynek, amennyiben az ilyen irányú tájékoztatóban kijelentik, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket nem veszik figyelembe a befektetési politikájukban, vagy hogy az ezen tényezők relevanciáját és lényegességét valamint figyelembevételét felügyelő rendszer költségei aránytalanok a tevékenységeik nagyságrendjéhez, jellegéhez, mértékéhez és összetettségéhez képest.

- (59) Valamennyi tagállamnak elő kell írnia, hogy a területén található valamennyi foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény készítsen éves beszámolót és éves jelentést az általa működtetett valamennyi nyugdíjkonstrukció figyelembevételével, vagy adott esetben külön-külön minden egyes nyugdíjkonstrukcióra vonatkozóan. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által működtetett valamennyi nyugdíjkonstrukció figyelembevételével elkészített, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagyonáról, kötelezettségeiről és pénzügyi helyzetéről hiteles és tárgyilagos képet nyújtó, erre felhatalmazott személy által megfelelően jóváhagyott éves beszámolók és éves jelentések lényeges információforrások mind a konstrukció tagjai és az onnan ellátásban részesülő személyek, mind az illetékes hatóságok számára. Nevezetesen lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény pénzügyi megbízhatóságának ellenőrzését, valamint annak értékelését, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény képes-e teljesíteni szerződéses kötelezettségeit. Az éves beszámolókat és éves jelentéseket közzé kell tenni egy honlapon, amennyiben lehetséges, vagy más módon, például azok példányainak kérésre történő rendelkezésre bocsátásával.
- (60) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény befektetési politikája mind a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók biztonsága, mind azok hosszú távú gazdasági fenntarthatósága szempontjából meghatározó tényező. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek tehát el kell készíteniük, és legalább háromévente felül kell vizsgálniuk a befektetési elveikről szóló nyilatkozatukat. Ezt a nyilatkozatot az illetékes hatóságok, valamint, kérelemre, az egyes nyugdíjkonstrukciók tagjai és ellátottai rendelkezésére kell bocsátaniuk.

- (61) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy bármely tevékenységüket, ideértve a kulcsfontosságú feladatköröket is, részben vagy teljes egészében a nevükben tevékenykedő szolgáltatókra bízzák. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a kulcsfontosságú feladatkörök vagy egyéb tevékenységek kiszervezése esetén továbbra is teljes mértékben felelősek maradnak az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítéséért. Bármely tevékenység kiszervezése esetén a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek írásbeli megállapodást kell kötnie a szolgáltatóval. Ezen irányelv alkalmazásában, ez nem terjed ki működési jellegű szolgáltatásokra, például biztonsági vagy karbantartó személyzetre vonatkozó megállapodásokra.
- (62) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani, hogy letétkezelő kinevezését írják elő a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények eszközeinek letéti őrzésére.
- (63) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek – a létrehozott nyugdíjkonstrukció jellegét és az adódó adminisztratív terheket figyelembe véve – egyértelmű és megfelelő tájékoztatást kell nyújtaniuk a leendő tagok, tagok és ellátottak számára, hogy segítsék utóbbiak nyugdíjukkal kapcsolatos döntéshozatalát, valamint magas fokú átláthatóságot biztosítsanak a rendszer különféle szakaszaiban, úgymint a belépés előtt, a tagság ideje alatt (ideértve az előnyugdíjazást is), valamint a nyugdíjba vonulás után. Tájékoztatást kell nyújtani különösen a felhalmozott nyugdíjjogosultságokról, a nyugellátás előrevetített szintjeiről, a kockázatokról és garanciákról, valamint a költségekről. Amennyiben a nyugellátás előrevetített szintjei gazdasági forgatókönyveken alapulnak, ez ilyen információknak tartalmazniuk kell egy kedvezőtlen forgatókönyvet is, amely szélsőséges, de valószínű. Amennyiben a tagok befektetési kockázatot viselnek, a befektetési profilról, a rendelkezésre álló lehetőségekről, valamint a múltbeli teljesítményről is elengedhetetlen további tájékoztatást nyújtani. A tájékoztatásnak meg kell felelnie a fogyasztók igényeinek és figyelembe kell vennie a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, különös tekintettel a hozzáférhetőségre (3. cikk) és az információkhoz való hozzáférésre (21. cikk). A tagállamok határozhatnak úgy, hogy konkrétan is meghatározzák, hogy a leendő tagok, tagok és ellátottak számára nyújtandó tájékoztatást ki nyújthatja, többek között nyugdíj-nyomonkövetési szolgáltatások révén.

- (64) Tekintettel egy adott szintű ellátást nyújtó nyugdíjkonstrukció sajátosságaira, ezen ellátásokat – szélsőséges körülmények kivételével – nem befolyásolja sem a múltbeli teljesítmény, sem a költség szerkezet. Ezért ezzel kapcsolatban csak olyan konstrukciók esetében kell tájékoztatást nyújtani, ahol a tagok befektetési kockázatot viselnek vagy befektetési döntéseket hozhatnak.
- (65) Mielőtt a leendő tagok csatlakoznának valamely konstrukcióhoz, meg kell adni nekik minden szükséges információt ahhoz, hogy megalapozott döntést hozzanak. Ha a leendő tagoknak nincs választási lehetőségük és automatikusan bekerülnek egy nyugdíjkonstrukcióba, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek csatlakozásuk után hamarosan át kell adnia számukra a tagságukra vonatkozó kulcsfontosságú releváns információkat.
- (66) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek számlaértesítőt és intézményi tájékoztatót kell összeállítania a tagok számára, amely tartalmazza a kulcsfontosságú személyes adatokat, valamint a nyugdíjkonstrukcióval kapcsolatos általános információkat. A számlaértesítőnek és intézményi tájékoztatónak világosnak és átfogónak kell lennie és tartalmaznia kell a vonatkozó és megfelelő információkat, hogy megkönnyítse a nyugdíjjogosultságok bármikori és konstrukciók közötti értelmezését, valamint hogy a munkavállalói mobilitást szolgálja.
- (67) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek kellő időben a tagok nyugdíjba vonulása előtt tájékoztatniuk kell utóbbiakat a folyósítási lehetőségeikről. Amennyiben a nyugellátást nem életjáradék formájában nyújtják, a nyugdíjkorhatárhoz közelítő tagokat tájékoztatni kell a rendelkezésre álló ellátáskifizetési termékekről, nyugdíjba vonulásuk pénzügyi megtervezésének megkönnyítése érdekében.

- (68) A nyugellátások kifizetésének szakasza során az ellátottakat továbbra is tájékoztatni kell ellátásaikról, valamint a kapcsolódó folyósítási lehetőségekről. Ez különösen fontos, amikor a folyósítási szakaszban az ellátottak jelentős szintű befektetési kockázatot viselnek. Az ellátottakat tájékoztatni kell a nekik járó ellátások szintjében bekövetkező bármely csökkenésről is, már az ilyen csökkentés végrehajtása előtt, a csökkentést eredményező döntést követően. Bevált gyakorlatként, bármilyen ilyen jellegű döntés meghozatalát megelőzően a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára ajánlott egyeztetést folytatni az ellátottakkal.
- (69) Az illetékes hatóságnak a tagok és ellátottak jogainak védelmére és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények stabilitására és megbízhatóságára vonatkozó elsődleges célkitűzései szem előtt tartásával kell gyakorolnia hatásköreit.
- (70) A tagállamok között eltérő a prudenciális felügyelet hatálya. Ez problémákat okozhat, amikor a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek egyidejűleg kell megfelelnie a székhely szerinti tagállam prudenciális szabályozásának, valamint a fogadó tagállam szociális és munkajogának. A jogbizonytalanságot és az ahhoz kapcsolódó tranzakciós költségeket csökkentené, ha egyértelmű lenne, hogy ezen irányelv alkalmazásában mely területek tekintendők a prudenciális felügyelet részének.
- (71) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények belső piacához a prudenciális előírások kölcsönös elismerésére van szükség. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak felügyelniük kell, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény alkalmazza az említett előírásokat. A tagállamoknak fel kell ruházniuk az illetékes hatóságokat a szükséges hatáskörökkel ahhoz, hogy megelőző és korrekciós intézkedéseket alkalmazzanak, ha a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények megsértik ezen irányelv bármely követelményét.

- (72) A kiszervezett tevékenységek – ideértve valamennyi későbbi újból kiszervezett tevékenységet is – hatékony felügyeletének biztosítása érdekében alapvető fontosságú, hogy az illetékes hatóságok hozzáférhessenek a kiszervezett tevékenységet végző szolgáltató által tárolt minden releváns adathoz, függetlenül attól, hogy az utóbbi szabályozott vagy nem szabályozott jogalany-e, valamint joguk legyen helyszíni ellenőrzést is végezni. A piaci fejlemények figyelembevétele és annak biztosítása érdekében, hogy a kiszervezés feltételei folyamatosan teljesüljenek, az illetékes hatóságoknak biztosítani kell a szükséges hatáskört, hogy tájékoztatást kérhessenek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményektől és szolgáltatóktól a kiszervezett tevékenységekről.
- (73) Rendelkezni kell az illetékes hatóságok, valamint a pénzügyi stabilitás erősítésének és a nyugdíjkonstrukciók felszámolásának feladatával megbízott egyéb hatóságok vagy szervek közötti információcseréről. Ezért meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett az információcserére sor kerülhet. Emellett, amennyiben az információ csak az illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával tehető közzé, az említett hatóságok számára szükség esetén lehetővé kell tenni, hogy hozzájárulásukat szigorú feltételek teljesítéséhez köthessék.
- (74) A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő valamennyi kezelésének, így például a személyes adatok illetékes hatóságok közötti cseréjének vagy továbbításának, összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹, az információk ezen irányelv alkalmazásában történő európai felügyeleti hatóságok közötti bármely cseréjének vagy továbbításának pedig összhangban kell lennie a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel².

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (75) Az uniós szinten szervezett foglalkoztatói nyugellátás-szolgáltatás belső piaca zavartalan működésének biztosítása céljából a Bizottságnak – az EIOPA-val folytatott konzultációt követően – ... -án/-én [hat évvel az ezen irányelv hatálybalépésének időpontja után] felül kell vizsgálnia ezen irányelv alkalmazását, arról jelentést kell készítenie, és e jelentést be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (76) Az intézmények közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében 2022. december 31-ig meg kell hosszabbítani azon átmeneti időszakot, amely lehetővé teszi a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó biztosítók számára, hogy foglalkoztatóinyugellátás-szolgáltatási üzletágukat az ezen irányelv 4. cikkében említett szabályok szerint működtessék. A 2009/138/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (77) A szolvenicamodellek – mint a holisztikus mérleg modell – uniós szintű továbbfejlesztése gyakorlati szempontból nem reális, költség-haszon viszonylatban pedig nem hatékony, különös tekintettel a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények sokféleségére a tagállamokon belül, illetve közöttük. Ezért nem dolgozhatók ki uniós szinten mennyiségi tökekövetelmények – mint a Szolvencia II vagy az abból levezetett holisztikus mérleg modellek – a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények vonatkozásában, mivel azok esetleg csökkenthetik a munkáltatók hajlandóságát a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók nyújtására.
- (78) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó uniós jogi keretrendszer létrehozását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

- (79) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (80) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből ered.
- (81) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében megjelölt irányelveknek a belső jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv szabályokat állapít meg a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre kell alkalmazni. Amennyiben, a nemzeti joggal összhangban, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények nem rendelkeznek jogi személyiséggel, a tagállamok ezt az irányelvet vagy ezekre a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, vagy, a (2) bekezdésre is figyelemmel, azokra a felhatalmazott szervekre alkalmazzák, amelyek ezeknek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek a működtetéséért felelősek, illetve eljárnak a nevükben.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:
- a) a 883/2004/EK rendelet¹ és a 987/2009/EK rendelet² európai parlamenti és tanácsi hatálya alá tartozó, szociális biztonsági rendszereket működtető intézmények;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

- b) a 2009/65/EK¹, a 2009/138/EK, 2011/61/EK², a 2013/36/EU³ és a 2014/65/EU⁴ európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó intézmények;
- c) felosztó-kirovó rendszer alapján működő intézmények;
- d) olyan intézmények, amelyek esetében a támogató vállalkozás munkavállalói nem rendelkeznek az ellátásra vonatkozóan jogi úton kikényszeríthető jogosultsággal, és amelyek esetében a támogató vállalkozás bármikor visszavonhatja az e célt szolgáló vagyont, és nem feltétlenül teljesíti a nyugellátások kifizetésére vonatkozó kötelezettségét;
- e) olyan társaságok, amelyek az alkalmazottaik részére történő nyugdíjfizetés céljából saját mérlegükben képeznek nyugellátásra tartalékot (ún. book-reserve rendszer).

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2015. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

3. cikk

Alkalmazás a szociális biztonsági rendszereket működtető foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre

Az olyan foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, amelyek a 883/2004/EK és a 987/2009/EK rendelet hatálya alá tartozó szociális biztonsági rendszereknek minősülő, kötelező, munkavégzéshez kapcsolódó nyugdíjkonstrukciókat is működtetnek, a nem kötelező foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatással kapcsolatos tevékenységük tekintetében tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Ebben az esetben a kötelezettségeket és az azok fedezetül szolgáló eszközöket a nem foglalkoztatóinyugellátás-szolgáltatási tevékenységhez kapcsolódó forrásoktól és eszközöktől elkülönítetten kell kezelni, és nincs lehetőség arra, hogy ezeket a szociális biztonsági rendszernek minősülő kötelező nyugdíjkonstrukciókra ruházzák át, vagy fordítva.

4. cikk

Opcionális alkalmazás a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó intézményekre

A székhely szerinti tagállamoknak saját döntésük alapján lehetőségük van arra, hogy alkalmazzák ezen irányelv 9–14. cikkének, 19–22. cikkének, 23. cikke (1) és (2) bekezdésének és 24–58. cikkének rendelkezéseit a 2009/138/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i.–iii. alpontja és 2. cikke (3) bekezdése b) pontjának ii.–iv. alpontja szerinti életbiztosítók foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatással kapcsolatos üzletágára. Ebben az esetben valamennyi, a foglalkoztatóinyugellátás-szolgáltatással kapcsolatos üzletághoz kapcsolódó kötelezettséget és az azok fedezetül szolgáló eszközöket el kell különíteni az életbiztosító egyéb tevékenységeitől, azokat elkülönítetten kell kezelni és szervezni, az átruházás bármilyen lehetősége nélkül.

Az e cikk első bekezdésében említett esetben, és kizárólag amennyiben a foglalkoztatóinyugellátás-szolgáltatással kapcsolatos üzletág érintett, az életbiztosítókra nem vonatkozik a 2009/138/EK irányelv 76–86. cikke, 132. cikke, 134. cikkének (2) bekezdése, 173. cikke, 185. cikkének (5) bekezdése, 185. cikkének (7) és (8) bekezdése, valamint 209. cikke.

A székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy vagy az illetékes hatóságok, vagy a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó életbiztosítók felügyeletéért felelős hatóságok, a felügyelettel kapcsolatos munkájuk részeként, ellenőrzik az adott foglalkoztató nyugellátás-szolgáltatási üzletág szigorú elkülönítettségét.

5. cikk

Kis foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és kötelező rendszerek

Az 32–35. cikk kivételével, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy részben vagy teljesen eltekintenek ezen irányelv alkalmazásától olyan, a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények esetében, amelyek összesen kevesebb, mint száz taggal rendelkeznek. Ezeknek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek azonban – a 2. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel – jogot kell biztosítani arra, hogy ezt az irányelvet önkéntes alapon alkalmazzák. A 11. cikk csak akkor alkalmazható, ha ezen irányelv valamennyi egyéb rendelkezését alkalmazzák. A tagállamok kötelesek alkalmazni a 19. cikk (1) bekezdését, valamint a 21. cikk (1) és (2) bekezdését minden olyan, a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményre, amely összesen 15-nél több taggal rendelkező nyugdíjkonstrukciókat működtet.

A tagállamok választhatják azt, hogy az 1–8., 19. és 32–35. cikk valamelyikét alkalmazzák azokra az intézményekre, amelyeknél a foglalkoztatói nyugellátás szolgáltatása nemzeti jogon alapul, és hatóság vállal érte garanciát.

6. cikk
Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény”: olyan intézmény, amely, jogi formájától függetlenül, tőkefedezeti alapon működik, bármilyen támogató vállalkozástól vagy szakmai szervezettől elkülönítetten hozták létre, és amelynek célja a keresőtevékenységgel összefüggésben történő nyugellátás biztosítása:
 - a) a munkáltató(k) és munkavállaló(k) vagy ezek képviselői között megkötött egyéni vagy kollektív megállapodás vagy szerződés; vagy
 - b) önálló vállalkozókkal, egyénileg vagy kollektív módon, a székhely szerinti és a fogadó tagállam jogának megfelelően megkötött megállapodás vagy szerződés alapján,és amely ebből közvetlenül származó tevékenységeket folytat;
2. „nyugdíjkonstrukció”: olyan szerződés, megállapodás, vagyonkezelési meghatalmazás vagy szabályrendszer, amely meghatározza, hogy milyen nyugellátás milyen feltételek mellett kerül biztosításra;
3. „támogató vállalkozás”: olyan vállalkozás vagy más testület – függetlenül attól, hogy egy vagy több jogi vagy természetes személyt foglal magában, vagy egy vagy több jogi vagy természetes személy alkotja – amely munkáltatóként vagy önálló vállalkozói minőségben, illetve ezek bármilyen kombinációjában jár el, és amely nyugdíjkonstrukciót kínál vagy hozzájárulást fizet a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménybe;

4. „nyugellátások”: olyan ellátások, amelyeket a nyugdíjba vonulás elérésére vagy annak várható elérésére való hivatkozással, vagy – amennyiben az említettek kiegészítésére szolgálnak, és kiegészítő jelleggel biztosítják – halál, rokkantság vagy munkaviszony megszűnése esetén történő kifizetés formájában, illetve betegség, nélkülözés vagy halál esetén támogatásra szánt kifizetések vagy szolgáltatások formájában folyósítanak. Annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a nyugdíj ideje alatti pénzügyi biztonságot, ezeket az ellátásokat élethossziglani kifizetések, időszakos kifizetés, egyösszegű kifizetés, vagy ezek bármilyen kombinációja formájában biztosíthatják.
5. „tag”: olyan, az ellátottaktól és a leendő tagoktól eltérő személy, akinek múltbeli vagy jelenlegi keresőtevékenysége, a nyugdíjkonstrukció rendelkezéseivel összhangban, nyugellátásra való jogosultságot teremt vagy fog teremteni számára;
6. „ellátott”: nyugellátásban részesülő személy;
7. „leendő tag”: a nyugdíjkonstrukcióhoz való csatlakozásra jogosult személy;
8. „illetékes hatóság”: az ebben az irányelvben előírt feladatok teljesítésére kijelölt nemzeti hatóság;
9. „biometrikus kockázatok”: halálhoz, megrokkánáshoz és magas életkor eléréséhez kapcsolódó kockázatok;
10. „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt nyilvántartásba vették vagy engedélyezték, és amelyben központi ügyvezetése található a 9. cikkel összhangban;
11. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelynek a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó szociális és munkajogát kell alkalmazni a támogató vállalkozás és a tagok vagy ellátottak kapcsolatára;

12. „átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény”: az egy másik tagállamban nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek a nyugdíjkonstrukció kötelezettségeinek, biztosítástechnikai tartalékainak és egyéb kötelezettségeinek és jogainak valamint az azok fedezetül szolgáló eszközöknek vagy az ezen eszközök készpénz-egyenértékének egészét vagy egy részét átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;
13. „átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény”: az egy másik tagállamban nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménytől valamely nyugdíjkonstrukció kötelezettségeinek, biztosítástechnikai tartalékainak és egyéb kötelezettségeinek és jogainak valamint az azok fedezetül szolgáló eszközöknek vagy az ezen eszközök készpénz-egyenértékének egészét vagy egy részét átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;
14. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;
15. „multilaterális kereskedési rendszer” (MTF): a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer;
16. „szervezett kereskedési rendszer” (OTF): a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott szervezett kereskedési rendszer;
17. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi a tag vagy ellátott számára a személyesen neki címzett tájékoztatásnak a jövőben is hozzáférhető módon és a tájékoztatás céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt információk változatlan formában történő megjelenítését.
18. „kulcsfontosságú feladatkör”: az irányítási rendszeren belül a gyakorlati feladatok elvégzésére szolgáló belső kapacitás, amely gyakorlati feladatok magukban foglalják a kockázatkezelési feladatkört, a belső ellenőrzési feladatkört és az aktuáriusi feladatkört is;

19. „határokon átnyúló tevékenység”: olyan nyugdíjkonstrukció működtetése, amelyre a támogató vállalkozás, illetve a tagok és az ellátottak viszonya vonatkozásában a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók tekintetében releváns szociális és munkajogát kell alkalmazni.

7. cikk

A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenysége

A tagállamok előírják a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy tevékenységüket a nyugellátáshoz kapcsolódó műveletekre és az abból eredő tevékenységekre korlátozzák.

Ha egy életbiztosító a 4. cikkel összhangban foglalkoztatóinyugellátás-szolgáltatással kapcsolatos tevékenységet folytat, elkülönítve ehhez kapcsolódó eszközeit és kötelezettségeit, az elkülönített eszközöket és kötelezettségeket érintő műveleteit a nyugellátásokhoz kapcsolódó műveletekre és az abból eredő tevékenységekre kell korlátoznia.

Általános alapelv, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek adott esetben szem előtt kell tartaniuk azt a célt, hogy tevékenységeik keretében biztosítani lehessen a kockázatok és előnyök generációk közötti egyenlő megosztását.

8. cikk

A támogató vállalkozások és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények jogi elkülönítése

A tagállamok biztosítják, hogy a támogató vállalkozások és a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények jogilag elkülönüljenek; erre azért van szükség, hogy a tagok és az ellátottak érdekeinek védelmében a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagyona védve legyen a támogató vállalkozás csődje esetén.

9. cikk

Nyilvántartásba vétel vagy engedélyezés

- (1) A tagállamok minden olyan foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tekintetében biztosítják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt az illetékes hatóság a nemzeti nyilvántartásba bejegyezze vagy engedélyezze, amelynek esetében a központi ügyvezetés helye az adott tagállam területe.

A központi ügyvezetés helye arra a helyre utal, ahol a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény fő stratégiai döntéseit hozzák.

- (2) A 11. cikknek megfelelően végzett határokon átnyúló tevékenységek esetén a nyilvántartásban jelezni kell, hogy mely tagállamokban működik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény.
- (3) A nyilvántartásban szereplő információt közölni kell az EIOPA-val, amely azt honlapján közzéteszi.

10. cikk

Működési követelmények

- (1) A tagállamok a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében biztosítják a következőket:
 - a) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény megfelelően megalkotott szabályokat alkalmaz valamennyi nyugdíjkonstrukció működésére vonatkozóan;
 - b) a támogató vállalkozás, amennyiben garantálja a nyugellátások kifizetését, rendszeres finanszírozás mellett kötelezi el magát.

- (2) A szubszidiaritás elvének megfelelően és kellően figyelembe véve a szociális biztonsági rendszerek által nyújtott nyugellátások mértékét, a tagállamok előírhatják, hogy a tagok részére kiegészítő szolgáltatásokat nyújtsanak, például a magas életkor elérésével, illetve a megrokkánással összefüggő kockázatok kezelésére, a túlélő hozzátartozónak járó ellátásra, illetve a járulékok visszafizetésének garantálására, a munkáltatók és a munkavállalók, illetve képviselőik megegyezésével.

11. cikk

Határokon átnyúló tevékenységek és eljárások

- (1) A nyugdíjkonstrukciók szervezését szabályozó nemzeti szociális jog és munkajog – beleértve a kötelező tagságot és a kollektív tárgyalások megállapodásainak eredményeit – sérelme nélkül, a tagállamok lehetővé teszik a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy határokon átnyúló tevékenységet folytassanak. A tagállamok lehetővé teszik továbbá a területükön található vállalkozások számára, hogy határokon átnyúló tevékenységet folytató foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket támogassanak.
- (2) Ha a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény határokon átnyúló tevékenységet kínál folytatni és támogatást kíván elfogadni egy támogató vállalkozástól, a saját székhely szerinti tagállam megfelelő illetékes hatóságától előzetes engedélyt kell szereznie.
- (3) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a szándékáról, hogy határokon átnyúló tevékenységet kíván folytatni. A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény az értesítéskor adja meg a következő információkat:
- a) az adott esetben a támogató vállalkozás alapján azonosítandó fogadó tagállam(ok) megnevezése;

- b) a támogató vállalkozás neve és központi ügyvezetésének helye;
 - c) a támogató vállalkozás érdekében működtetett nyugdíjkonstrukció főbb jellemzői.
- (4) Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megkapja a (3) bekezdés szerint értesítést, – és feltéve, hogy nem bocsátott ki indokolással ellátott határozatot arról, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási struktúrája vagy pénzügyi helyzete, illetve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt működtető személyek jó hírneve és szakképesítése nem összeegyeztethető a javasolt határokon átnyúló műveletekkel – a (3) bekezdésben említett valamennyi információ átvételét követő három hónapon belül továbbítja ezen információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságának, és ennek megfelelően tájékoztatja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt.
- Az első albekezdésben említett indokolással ellátott határozatot a (3) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül kell kibocsátani.
- (5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nem továbbítja az első albekezdésben említett tájékoztatást a fogadó tagállam illetékes hatóságához, azt a (3) bekezdésben említett tájékoztatás átvételétől számított három hónapon belül indokolnia kell az érintett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek. A tájékoztatás továbbításának elmaradása esetén a székhely szerinti tagállam bíróságához lehet jogorvoslatért fordulni.
- (6) A határokon átnyúló tevékenységet folytató foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkoznak a IV. címben említett azon tájékoztatási kötelezettségek, amelyeket a fogadó tagállam ír elő az adott határokon átnyúló tevékenység révén érintett leendő tagok, tagok és ellátottak vonatkozásában.

- (7) Mielőtt a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény határokon átnyúló tevékenységbe kezd, a fogadó tagállam illetékes hatósága a (3) bekezdésben említett információk átvételét követő hat héten belül, tájékoztatja a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a szociális jog és munkajog foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó követelményeiről, amelyek alapján a fogadó tagállamban található vállalkozás által támogatott nyugdíjkonstrukciónak működnie kell, továbbá a fogadó tagállam által a határokon átnyúló tevékenységet illetően támasztott, a IV. cím szerinti tájékoztatási követelményekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága továbbítja ezeket az információkat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek.
- (8) Miután a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény megkapta a (7) bekezdésben említett tájékoztatást a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságától, vagy amennyiben ezt nem kapta meg a (7) bekezdésben előírt idő elteltével, megkezdheti határokon átnyúló tevékenységét összhangban a székhely szerinti tagállam szociális jogának és munkajogának foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó követelményeivel, valamint a fogadó tagállam (7) bekezdésben említett tájékoztatási követelményeivel.
- (9) A fogadó tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a fogadó tagállam szociális jogának és munkajogának foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó követelményei terén bekövetkezett minden változásról, amely befolyásolhatja a nyugdíjkonstrukció jellemzőit, amennyiben az határokon átnyúló tevékenységet érint, továbbá a fogadó tagállam (7) bekezdésben említett tájékoztatási követelményei tekintetében bekövetkező minden jelentős változásról. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága továbbítja ezeket az információkat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek.

- (10) A fogadó tagállam illetékes hatósága folyamatosan ellenőrzi a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket abból a szempontból, hogy azok tevékenységei megfelelnek-e a fogadó tagállam szociális jogának és munkajogának foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó követelményeinek és a fogadó tagállam (7) bekezdésben említett tájékoztatási követelményeinek. Amennyiben ez az ellenőrzés szabálytalanságokra derít fényt, a fogadó tagállam illetékes hatósága erről haladéktalanul tájékoztatja a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága, a fogadó tagállam illetékes hatóságával együttműködve, megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény megszüntesse a felderített jogsértést.
- (11) Amennyiben, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, illetve a székhely szerinti tagállam megfelelő intézkedéseinek hiánya miatt, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény továbbra is megszegi a fogadó tagállamban hatályban lévő szociális és munkajog foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó rendelkezéseit vagy a fogadó tagállam (7) bekezdésben említett tájékoztatási követelményeit, a fogadó tagállam illetékes hatósága, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően, megteheti a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megelőzzék vagy szankcióval sújtsa a további szabálytalanságokat, beleértve azt is – amennyiben feltétlenül szükséges –, hogy megakadályozza a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény támogató vállalkozás részére kifejtett működését a fogadó tagállam területén.

12. cikk

Határokon átnyúló átadások

- (1) A tagállamok lehetővé teszik a területükön engedélyezett vagy nyilvántartott foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy valamely nyugdíjkonstrukció kötelezettségeinek, biztosítástechnikai tartalékainak és egyéb kötelezettségeinek és jogainak, valamint az azok fedezetéül szolgáló eszközöknek vagy az ezen eszközök készpénz-egyenértékének egészét vagy egy részét egy átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek adják át.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az átadás költségeit nem hárítják sem az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény fennmaradó tagjaira és ellátottjaira, sem az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tagjaira és ellátottjaira.
- (3) Az átadáshoz szükség van a következők előzetes jóváhagyására:
- a) az érintett tagok és ellátottak többsége, vagy adott esetben ezek képviselőinek többsége. A többséget a nemzeti joggal összhangban kell kiszámítani. Az átadás feltételeivel kapcsolatos információkat az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek a (4) bekezdésben említett kérelem benyújtása előtt megfelelő időben az érintett tagok és ellátottak, vagy adott esetben képviselőik rendelkezésére kell bocsátania; és
 - b) adott esetben a támogató vállalkozás.
- (4) A valamely nyugdíjkonstrukció kötelezettségei, biztosítástechnikai tartalékai és egyéb kötelezettségei és jogai, valamint az azok fedezetéül szolgáló eszközök vagy az ezen eszközök készpénz-egyenértéke egészének vagy egy részének az átadó és átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények közötti átadása az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának előzetes engedélyéhez van kötve, amelyet meg kell előznie az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága jóváhagyásának. Az átadás engedélyezése iránti kérelmet az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nyújtja be. Az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága megadja vagy megtagadja az engedélyt, és döntéséről a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatja az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt.

- (5) A (4) bekezdésben említett, az átadás engedélyezésére irányuló kérelem a következő információkat tartalmazza:
- a) az átadó és átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény közötti írásbeli megállapodás az átadás feltételeiről;
 - b) a nyugdíjkonstrukció fő jellemzőinek leírása;
 - c) az átadandó kötelezettségeknek vagy biztosítástechnikai tartalékoknak és egyéb kötelezettségeknek és jogoknak valamint az azok fedezetéül szolgáló eszközöknek vagy az ezen eszközök készpénz-egyenértékének a leírása;
 - d) az átadó és a fogadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény neve és központi ügyvezetésének helye, valamint azon tagállam megnevezése, ahol a szóban forgó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket nyilvántartásba vették vagy engedélyezték;
 - e) a támogató vállalkozás neve és központi ügyvezetésének helye;
 - f) a (3) bekezdés szerinti előzetes jóváhagyás igazolása;
 - g) adott esetben azon tagállamok megnevezése, amelyeknek a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók tekintetében releváns szociális és munkajogát alkalmazni kell az érintett nyugdíjkonstrukcióra.
- (6) Az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a (4) bekezdés szerinti kérelmet kézhezvételét követően haladéktalanul továbbítja az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény illetékes hatóságának.

- (7) Az átvevő intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága csak azt vizsgálja meg, hogy
- a) az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény az (5) bekezdésben előírt valamennyi információt rendelkezésre bocsátotta-e;
 - b) az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási struktúrája, pénzügyi helyzete, illetve az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt működtető személyek jó hírneve, szakképesítése vagy tapasztalata összeegyeztethető-e a javasolt határokon átnyúló átadással;
 - c) az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tagjainak és ellátottjainak hosszú távú érdekei, valamint a konstrukció átadott része megfelelő védelmet élvez-e az átadás idején, illetve azt követően;
 - d) az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény biztosítástechnikai tartalékai teljes mértékben finanszírozva vannak-e az átadás időpontjában, amennyiben az átadás határokon átnyúló tevékenységet eredményez; és
 - e) az átadandó eszközök elégségesek-e és megfelelőek-e az átadandó kötelezettségek, a biztosítástechnikai tartalékok, egyéb kötelezettségek és jogok fedezésére, összhangban az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam vonatkozó előírásaival.
- (8) Az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága csak azt vizsgálja meg, hogy
- a) a nyugdíjkonstrukció kötelezettségeinek, biztosítástechnikai tartalékainak és egyéb kötelezettségeinek és jogainak, valamint az azok fedezetéül szolgáló eszközöknek vagy az ezen eszközök készpénz-egyenértékének részleges átadása esetén megfelelő védelmet élveznek-e a konstrukció fennmaradó tagjainak és ellátottjainak hosszú távú érdekei;

- b) a tagok és az ellátottak egyéni jogosultságai az átadást követően legalább ugyanazok;
 - c) az átadandó nyugdíjkonstrukcióhoz kapcsolódó eszközök elégségesek-e és megfelelőek-e az átadandó kötelezettségek, biztosítástechnikai tartalékok, egyéb kötelezettségek és jogok fedezésére, összhangban az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam vonatkozó szabályaival.
- (9) Az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a (6) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított nyolc héten belül közli a (8) bekezdésben említett vizsgálat eredményeit annak érdekében, hogy az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a (4) bekezdés értelmében döntést hozhasson.
- (10) Az engedély megtagadása esetén az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a (4) bekezdésben említett három hónapos időszakon belül megindokolja a döntését. Az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága általi visszautasítás vagy a fellépés elmulasztása esetén az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam bíróságaihoz lehet jogorvoslatért fordulni.
- (11) Az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a döntés meghozatalától számított két héten belül tájékoztatja a (4) bekezdésben említett döntésről az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Amennyiben az átadás határokön átnyúló tevékenységet eredményez, az átadó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát a szociális jog és munkajog foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó követelményeiről, amelyek alapján a nyugdíjkonstrukciónak működni kell, továbbá a fogadó tagállam által támasztott, a IV. cím szerinti tájékoztatási követelményekről, amelyek a határokon átnyúló tevékenységre vonatkoznak. Erről további négy héten belül kell tájékoztatást adni.

Az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a kézhezvételüktől számított egy héten belül megküldik ezeket az információkat az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek.

- (12) Amint kézhez vette a (4) bekezdésben említett engedélyező határozatot, vagy ha a (11) bekezdés harmadik albekezdésében említett időszak lejártáig nem kapott tájékoztatást a határozatról az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságától, az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény megkezdheti a nyugdíjkonstrukció működtetését.
- (13) Amennyiben nézetkülönbség áll fenn az átadó vagy az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóság eljárásával, intézkedésének tartalmával, vagy intézkedésének hiányával kapcsolatban, ideértve a határokon átnyúló átadás engedélyének megadásával vagy megtagadásával kapcsolatos határozatot is, az EIOPA az illetékes hatóságok valamelyikének kérésére vagy saját kezdeményezésére az 1094/2010/EU rendelet 31. cikke második bekezdésének c) pontjával összhangban nem kötelező jellegű közvetítést végezhet.
- (14) Amennyiben az átvevő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény határokon átnyúló tevékenységet folytat, arra a 11. cikk (9), (10) és (11) bekezdését kell alkalmazni.

II. CÍM

MENNYISÉGI KÖVETELMÉNYEK

13. cikk

Biztosítástechnikai tartalékok

- (1) A székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciót működtető foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények valamennyi nyugdíjkonstrukció tekintetében mindenkor rendelkezzenek megfelelő, a meglévő nyugdíjszerződések portfóliójából származó kötelezettségekkel egyező mennyiségű forrással.
- (2) A székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy a területén található, foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciót működtető foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, amennyiben biometrikus kockázatokra fedezetet nyújtanak vagy befektetési hozamot, illetve meghatározott szintű ellátásokat garantálnak, megfelelő biztosítástechnikai tartalékot hozzanak létre e konstrukciók teljes skálája tekintetében.
- (3) A biztosítástechnikai tartalékokat évente számítják ki. A székhely szerinti tagállam azonban lehetővé teheti azt, hogy a kiszámításra háromévente kerüljön sor, amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény a tagjainak vagy az illetékes hatóságoknak igazolást vagy jelentést ad a közbenső évekre vonatkozó kiigazításokról. Az igazolás vagy a jelentés tükrözi a biztosítástechnikai tartalékok kiigazított alakulását, valamint a fedezett kockázatok terén bekövetkezett változásokat.

- (4) A biztosítástechnikai tartalékok kiszámítását biztosításmatematikusi vagy – amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi – ennek a területnek valamilyen más szakértője, ideértve a könyvvizsgálót is, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által elismert biztosításmatematikai módszerek alapján végzi és igazolja a következő alapelveknek megfelelően:
- a) a biztosítástechnikai tartalékok legkisebb összegét a kellően körültekintő biztosításmatematikai értékelés alapján számítják ki, az ellátásokra és a hozzájárulásokra vonatkozó valamennyi kötelezettség figyelembevételével, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nyugdíjra vonatkozó szabályaival összhangban. Ennek elegendőnek kell lennie az ellátottak részére már folyósított nyugdíjak és ellátások további folyósítására, valamint tükröznie kell a tagok felhalmozott nyugdíjjogosultságából eredő kötelezettségeket. A gazdasági és biztosításmatematikai feltételezéseket kellő körültekintéssel választják meg a kötelezettségek értékeléséhez, lehetőség szerint figyelembe véve az esetlegesen előforduló kedvezőtlen eltérések miatti hibahatárt;
 - b) a legmagasabb kamatlábakat körültekintően kell megválasztani, és a székhely szerinti tagállam valamennyi vonatkozó szabályával összhangban kell meghatározni. Ezeket a körültekintően megválasztott kamatlábakat a következők figyelembevételével kell meghatározni:
 - i. a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény birtokában lévő, megfelelő eszközök hozama, valamint az előre jelzett jövőbeni befektetési hozam;
 - ii. a magas besorolású kötvények, államkötvények, az Európai Stabilitási Mechanizmus kötvényeinek, az Európai Beruházási Bank (EBB) kötvényeinek vagy az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz kötvényeinek piaci hozama, vagy;
 - iii. az i. és az ii. pont kombinációja;

- c) a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására használt biometrikus táblázatoknak prudenciális elveken kell alapulniuk, a tagság és a nyugdíjkonstrukciók legfőbb jellemzőire, és különösen a vonatkozó kockázatok terén várható változásokra tekintettel;
 - d) a biztosítástechnikai tartalékok kiszámításának módszere és alapja alapvetően változatlan marad egyik pénzügyi évről a másikra. A folytonosság megszakítását indokoltta teheti azonban a feltevések alapjául szolgáló jogi, demográfiai vagy gazdasági körülmények változása.
- (5) A székhely szerinti tagállam előírhatja, hogy a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására további és részletesebb követelmények vonatkozzanak, a tagok és az ellátottak érdekeinek megfelelő védelme céljából.

14. cikk

A biztosítástechnikai tartalékok fedezete

- (1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy valamennyi foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény mindenkor rendelkezzen elegendő és megfelelő eszközzel a biztosítástechnikai tartalékok fedezésére, a működtetett nyugdíjkonstrukciók teljes skálája tekintetében.

- (2) A székhely szerinti tagállam engedélyezheti a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek, hogy korlátozott ideig ne álljon rendelkezésre elegendő eszköz a biztosítástechnikai tartalékok fedezésére. Ebben az esetben az illetékes hatóságok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára, hogy ütemtervet is tartalmazó, konkrét és megvalósítható helyreállítási tervet fogadjon el annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdés rendelkezései ismét teljesüljenek. A tervre a következő feltételek vonatkoznak:
- a) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény egy konkrét és megvalósítható helyreállítási tervet hoz létre annak érdekében, hogy megfelelő időn belül visszaállítsák az eszközök biztosítástechnikai tartalékok teljes fedezéséhez szükséges mértékét. A tervet a tagok vagy, indokolt esetben, azok képviselői rendelkezésére bocsátják, és/vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai jóváhagyják;
 - b) a terv elkészítésénél tekintettel kell lenni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény adott helyzetére, különösen az eszközök és a források struktúrájára, a kockázati profilra, a likviditási tervre, a nyugellátásra jogosult tagok életkor szerinti összetételére, a bevezetés fázisában lévő konstrukciókra, valamint azon nem vagy csak részlegesen tőkésített nyugdíjkonstrukciókra, melyek teljes tökefedezet melletti működésre térnek át;
 - c) valamely nyugdíjkonstrukciónak az e bekezdés első mondatában említett időszak alatti felszámolása esetén a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tájékoztatja a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény eljárást állapít meg annak érdekében, hogy a konstrukció eszközeit és annak megfelelő forrásait egy másik foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményre, biztosítóra vagy egyéb megfelelő testületre átruházza. Ezt az eljárást közlik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival és az eljárásról a bizalmas adatkezelés elvének megfelelően áttekintést adnak a tagoknak vagy szükség esetén azok képviselőinek.

- (3) Határokon átnyúló tevékenység esetén a biztosítástechnikai tartalékok mögött mindenkor teljes tökefedezetet kell biztosítani a működtetett nyugdíjkonstrukciók teljes skálája tekintetében. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága haladéktalanul intézkedik, és felszólítja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt, hogy azonnal dolgozzon ki megfelelő intézkedéseket, és azokat késlekedés nélkül hajtsa végre oly módon, hogy a tagok és az ellátottak megfelelő védelmet élvezzenek.

15. cikk

Előírt szavatoló tőke

- (1) A székhely szerinti tagállamok biztosítják, hogy a nyugdíjkonstrukciókat működtető foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények – amennyiben nem a támogató vállalkozások, hanem maguk a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények vállalják a biometrikus kockázatok biztosításának kötelezettségét, illetve adott befektetési hozamot vagy az ellátások adott szintjét garantálják – a biztosítástechnikai tartalékokon kívül állandó jelleggel kiegészítő eszközökkel is rendelkezzenek, amelyek „puffer” szerepet töltenek be. Ezek mértéke tükrözi a kockázat fajtáját és az eszközportfóliót a működtetett konstrukciók teljes skálája tekintetében. Ezek az eszközök minden előre látható tehertől mentesek, és biztonsági tőkeként szolgálnak a feltételezett és a tényleges költségek és nyereség közötti eltérés kiegyenlítésére.
- (2) A kiegészítő eszközök minimális összegének kiszámítására a 16., 17. és 18. cikkben megállapított szabályok alkalmazandók.
- (3) Az (1) bekezdés azonban nem akadályozza meg a tagállamokat, hogy a területükön található foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára előírják, hogy azok előírt szavatoló tőkével rendelkezzenek, illetve, hogy részletesebb szabályokat állapítsanak meg, feltéve hogy azok prudenciális szempontból indokoltak.

16. cikk

A rendelkezésre álló szavatoló tőke

- (1) A foglalkoztatói-nyugellátás hosszú távú fenntarthatósága érdekében a tagállamok előírják, hogy minden, a 15. cikk (1) bekezdésében említett, a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény mindenkor teljes üzleti tevékenysége vonatkozásában megfelelő rendelkezésre álló minimális szavatoló tőkét képezzen, amelynek összege legalább egyenlő az ezen irányelvben meghatározott minimummal.
- (2) A rendelkezésre álló szavatoló tőke a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek az előrelátható kötelezettségektől mentes és immateriális javakkal csökkentett eszközeiből áll, beleértve a következőket:
 - a) a befizetett részvénytőke, vagy biztosító egyesület formáját öltő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény esetében a tényleges induló tőke, hozzáadva a biztosító egyesület tagjainak azon számláit, amelyek kielégítik a következő kritériumokat:
 - i. az alapító okirat és az alapszabály előírja, hogy ezekről a számlákról kifizetéseket a biztosító egyesület tagjai számára csak olyan mértékben lehet teljesíteni, hogy emiatt a szavatoló tőke ne essen az előírt szint alá, vagy a vállalkozás megszűnése után csak akkor, ha a vállalkozás egyéb tartozásait már rendezték;
 - ii. az alapító okirat és az alapszabály előírja, hogy az i. pontban említett valamennyi kifizetés tekintetében, kivéve a biztosító egyesületi tagság egyéni megszüntetésének esetét, az illetékes hatóságokat legalább egy hónappal előre értesíteni kell, és azok megtilthatják a kifizetést ezen az időszakon belül; és

- iii. az alapító okirat és az alapszabály vonatkozó rendelkezéseit csak azután lehet módosítani, hogy az illetékes hatóságok kinyilvánították, hogy nincs ellenvetésük a módosítással szemben, az i. és ii. pontban említett feltételek sérelme nélkül;
- b) (kötelező és szabad) tartalékok, amelyek nem a biztosítási kockázati kötelezettségeknek felelnek meg;
- c) a kifizetendő osztalékok levonása után az előző évekről áthozott nyereség vagy veszteség; és
- d) amennyiben a nemzeti jog erre lehetőséget biztosít, a mérlegben megjelenő eredménytartalék, ott, ahol ez rendelkezésre áll az esetlegesen felmerülő veszteségek fedezetére, és ahol nem bocsátották rendelkezésre a tagoknak és ellátottaknak történő kifizetésre.

A rendelkezésre álló szavatoló tőkét csökkenteni kell a közvetlenül a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény birtokában lévő saját részvények összegével.

- (3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a rendelkezésre álló szavatoló tőke a következőket is tartalmazza:
 - a) kumulált elsőbbségi részvénytőke és alárendelt kölcsöntőke, a rendelkezésre álló szavatoló tőke, illetve – ha ez az alacsonyabb – a minimális szavatolótőke-szükséglet 50 %-áig, amelynek legfeljebb 25 %-a rögzített futamidejű alárendelt kölcsöntőkéből vagy fix lejáratú kumulált elsőbbségi részvénytőkéből áll, feltéve, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény csődje vagy felszámolása esetére olyan kötelező érvényű megállapodások léteznek, amelyek alapján az alárendelt kölcsöntőkét vagy az elsőbbségi részvénytőkét az összes többi hitelező követelése mögé rangsorolják és nem fizetik vissza mindaddig, amíg az adott időben rendezetlen összes többi tartozást nem rendezik;

- b) a meghatározott lejáratú időponttal nem rendelkező értékpapírok és egyéb értékpapírok, beleértve az a) pontban említetteken kívüli kumulatív elsőbbségi részvényeket is, a rendelkezésre álló minimális szavatoló tőke, az összes ilyen értékpapírra vonatkozó minimális szavatolótőke-szükséglet, vagy az a) pontban említett alárendelt kölcsöntőke közül annak legfeljebb 50 %-áig, amelyik alacsonyabb, feltéve, hogy megfelelnek a következőknek:
- i. nem fizethetők vissza a bemutató kezdeményezésére vagy az illetékes hatóság előzetes beleegyezése nélkül;
 - ii. a kibocsátási szerződésnek lehetővé kell tennie a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára, hogy elhalassza a kölcsönrel kapcsolatos kamatfizetést;
 - iii. a kölcsönadó a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménnyel szemben fennálló követeléseinek a fizetési rangsorban teljes egészében a nem alárendelt hitelezők követelése után kell következnie;
 - iv. az értékpapírok kibocsátása kapcsán elkészített dokumentációnak tartalmaznia kell a tartozás és a kifizetetlen kamat veszteségfelvevő-képességét, eközben lehetővé téve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára üzleti tevékenységének továbbfolytatását; és
 - v. csak a teljes egészében befizetett összegek vehetők figyelembe.

Az a) pont alkalmazásában az alárendelt kölcsöntőkének a következő feltételeknek is eleget kell tennie:

- i. kizárólag a teljes egészében befizetett pénzeszközök vehetők figyelembe;

- ii. a rögzített lejáratú kölcsönök esetében az eredeti lejáratnak legalább ötévesnek kell lennie. A visszafizetési napot megelőző egy évnél nem későbbi időpontban a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek tervet kell az illetékes hatóságoknak jóváhagyásra benyújtania, amelyben bemutatja, hogyan fogja a rendelkezésre álló szavatoló tőkét az előírt szinten tartani, vagy erre a szintre hozni a kölcsön lejáratakor; kivéve, ha azt a mértéket, amelynek erejéig a kölcsön a rendelkezésre álló szavatoló tőke részeként rangsorolható, a visszafizetés napját megelőző legalább öt évben fokozatosan csökkentik. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az ilyen kölcsönök előtörlesztését, feltéve, hogy a kibocsátó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény ezt kéri, és a rendelkezésre álló szavatoló tőke nem süllyed a megkövetelt szint alá;
- iii. azok a kölcsönök, amelyek lejáratuk nincs rögzítve, csak ötéves felmondással fizethetők vissza, kivéve, ha a kölcsönöket többé nem tekintik a rendelkezésre álló szavatoló tőke elemének, vagy kivéve, ha az illetékes hatóság előzetes hozzájárulását külön megköveteli az előtörlesztéshez. Az utóbbi esetben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek a javasolt visszafizetés időpontja előtt legalább hat hónappal értesítenie kell az illetékes hatóságokat, egyaránt meghatározva a visszafizetés előtt és után rendelkezésre álló szavatoló tőkét és a minimális szavatoló tőkét. Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezik a visszafizetést, ha a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény szavatoló tőkéje nem csökken a megkövetelt szint alá;
- iv. a kölcsönszerződés nem tartalmazhat olyan rendelkezést, amely azt írja elő, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény felszámolását kivéve, meghatározott körülmények esetében a tartozás az elfogadott törlesztési időpontok előtt visszafizethetővé válik; és
- v. a kölcsönszerződést csak akkor lehet módosítani, ha az illetékes hatóságok nyilatkoztak arról, hogy nincs kifogásuk a módosítás ellen;

- (4) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságához benyújtott, megfelelő bizonyítékkal ellátott kérelemre és ezen illetékes hatóság egyetértésével, a rendelkezésre álló szavatoló tőke a következőket is magában foglalhatja:
- a) ott, ahol a zillmerezést nem gyakorolják, vagy amennyiben gyakorolják is, az kevesebb, mint a díjban foglalt szerzési költségek terhe, a nem zillmerezett vagy a részlegesen zillmerezett matematikai tartalék, valamint a díjban foglalt szerzési költségek terhével egyenértékű arányban zillmerezett matematikai tartalék közötti különbség;
 - b) az eszközértékelésből származó rejtett nettó tartalékok, amennyiben az ilyen rejtett nettó tartalékok nem kivételes jellegűek;
 - c) a be nem fizetett részvénytőke vagy induló tőke fele, ha a befizetett rész az illető részvény- vagy indulótőke 25 %-át teszi ki, a rendelkezésre álló szavatoló tőke, vagy a minimális szavatoló tőke – amelyik kevesebb – 50 %-áig.

Az a) pontban említett érték azonban nem haladhatja meg az életbiztosítási és foglalkoztatói nyugellátási tevékenységek vonatkozó tőkeösszegei és mindazon biztosítási kötvényekre vonatkozó matematikai tartalékok közötti különbség 3,5 %-át, amelyeknél a zillmerezés lehetséges. A különbséget csökkenteni kell az eszközként bemutatott esetleges amortizálatlan szerzési költségek összegével.

17. cikk

A minimális szavatoló tőke

(1) A minimális szavatoló tőkét a (2)–(6) bekezdésben meghatározott módon, a biztosítási kötelezettségeknek megfelelően kell meghatározni.

(2) A minimális szavatoló tőke egyenlő a következő két eredmény összegével:

a) első szám:

a viszontbiztosításba vett ügyletekkel együtt számított közvetlen biztosításokhoz, valamint a viszontbiztosításba adott ügyletekhez kapcsolódó matematikai tartalékok 4 %-át meg kell szorozni az előző pénzügyi évre a viszontbiztosításba adott ügyletek levonásával számított összes matematikai tartaléknak a bruttó összes matematikai tartalékhoz viszonyított arányával, ami nem lehet kevesebb, mint 85 %;

b) második szám:

azoknál a szerződéseknél, ahol a kockáztatott tőke nem negatív, az ilyen, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által vállalt tőke 0,3 %-át meg kell szorozni az előző pénzügyi év viszontbiztosításba adott és visszaengedményezett ügyletek után a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kötelezettségeként fennmaradó teljes kockáztatott tőke és a viszontbiztosítással nem csökkentett teljes kockáztatott tőke arányával, ami nem lehet kevesebb, mint 50 %.

A legfeljebb három éves időszakon belüli elhalálozásra vonatkozó életbiztosítás esetén az említett arány 0,1 %. A három évnél több, de öt évnél kevesebb időtartamra szóló ilyen életbiztosításoknál az említett arány 0,15 %.

- (3) A 2009/138/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett kiegészítő biztosítás tekintetében a minimális szavatolótőke-szükséglet egyenlő a 18. cikkben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre megállapított minimális szavatolótőke-szükséglettel.
- (4) A 2009/138/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett tőkésítési műveletek tekintetében a minimális szavatoló tőke egyenlő a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően kiszámított matematikai tartalékok 4 %-ával.
- (5) A 2009/138/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett műveletek tekintetében a minimális szavatoló tőke egyenlő eszközeik 1 %-ával.
- (6) A 2009/138/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjának hatálya alá tartozó és befektetési alapokhoz kapcsolódó biztosítások, és a 2009/138/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése b) pontjának iii- v. alpontjában említett műveletek tekintetében a minimális szavatolótőke-szükséglet egyenlő a következők összegével:
- a) amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény befektetési kockázatot visel, a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően kiszámított biztosítástechnikai tartalékok 4 %-a;
 - b) amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nem visel befektetési kockázatot, de az igazgatási költségek nagyságát több mint öt évre rögzítették, a biztosítástechnikai tartalékok 1 %-a, a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően kiszámítva;
 - c) amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nem visel technikai kockázatot, és az igazgatási költségek nagyságát nem rögzítették több mint öt évre, az előző pénzügyi év adott biztosításaira és műveleteire vonatkozó nettó ügyviteli kiadásainak 25 %-a;

- d) amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény halál esetére szóló kockázatot vállal, a (2) bekezdés b) pontjának megfelelően kiszámított kockázati tőke 0,3 %-a.

18. cikk

Minimális szavatoló tőke a 17. cikk (3) bekezdése alkalmazásában

- (1) A minimális szavatoló tőkét a biztosítási díjak vagy hozzájárulások éves összege alapján, vagy az utolsó három üzleti év átlagos kárigényterhe alapján kell meghatározni.
- (2) A minimális szavatoló tőke összege a (3) és (4) bekezdés szerinti két eredmény közül a magasabb összeggel egyenlő.
- (3) A díjak alapját az alábbiak szerint kiszámított bruttó díjelőírások vagy hozzájárulások közül a nagyobbik, a bruttó megszolgált díjak vagy hozzájárulások felhasználásával számolják ki.

A díjakat vagy hozzájárulásokat, amelyek tartalmazzák a közvetlen üzleti tevékenységgel összefüggő díjakhoz vagy hozzájárulásokhoz kapcsolódó költségeket az előző pénzügyi évben, összesíteni kell.

Ehhez az összeghez hozzá kell adni az utolsó pénzügyi évben a viszontbiztosításba vett üzletek összes díjbevételeit.

Ebből az összegből azután le kell vonni az előző pénzügyi évben törölt biztosítási díjak vagy befizetések teljes összegét, valamint az összesítésben szereplő díjakat vagy befizetéseket terhelő adók és illetékek teljes összegét.

Az így kapott összeget két részre kell osztani, az első az összeg 50 000 000 EUR-t meg nem haladó része, a második rész az azt meghaladó része; ki kell számítani, majd összeadni az első részösszeg 18 %-át, illetőleg a második részösszeg 16 %-át.

Az eredmény úgy adódik, hogy az így kiszámított összeget meg kell szorozni arra az előző három pénzügyi évre vonatkozó arányszámmal, amely a viszontbiztosításba engedményezett rész levonása után a továbbra is a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által viselt követelések összegének és a követelések bruttó összegének az arányszáma. Ez az arány nem lehet kevesebb, mint 50 %.

(4) A kárindexet a következőképpen kell számítani:

Összesíteni kell a közvetlen üzleti tevékenységgel kapcsolatban eszközölt kárkifizetések összegét (a viszontbiztosítási tevékenységet végzőket és a visszaengedményezőket terhelő kárrészesedés levonása nélkül) az (1) bekezdésben meghatározott időszakokban.

Ehhez az összeghez hozzá kell adni az ugyanezen időszakok alatt viszontbiztosításba vagy visszaengedményezésbe vett üzletek kárkifizetéseinek összegét, valamint a közvetlen biztosítási tevékenységre és a viszontbiztosításba vett kockázatokra az előző pénzügyi év végén képzett függőkár-tartalékok összegét.

Ebből az összegből le kell vonni az (1) bekezdésben meghatározott időszakok alatt megtérült összegeket.

Az így maradt összegből le kell vonni az azon legutolsó pénzügyi évet, amelyre nézve léteznek számlák, megelőző második pénzügyi év kezdetén képzett függőkár-tartalékok összegét, a közvetlen biztosítási tevékenységre és a viszontbiztosításba vett kockázatokra egyaránt.

Az így kapott összeg egyharmadát két részre kell osztani, amelyből az első legfeljebb 35 000 000 EUR-t tesz ki, a második rész pedig az e feletti többlet; ki kell számítani, majd összeadni az első részösszeg 26 %-át a második részösszeg 23 %-ával.

Az eredmény úgy adódik, hogy az így kiszámított összeget meg kell szorozni arra az előző három pénzügyi évre vonatkozó arányszámmal, amely a viszontbiztosításba engedményezett rész levonása után a továbbra is a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által viselt követelések összegének és a követelések bruttó összegének az arányszáma. Ez az arány nem lehet kevesebb, mint 50 %.

- (5) Amennyiben a (2)–(4) bekezdés szerint kiszámított minimális szavatoló tőke összege alacsonyabb, mint a megelőző évben, a minimális szavatoló tőke nem lehet kevesebb, mint a megelőző év minimális szavatoló tőkéje szorozva az előző pénzügyi év végén a függőkárokra létesített biztosítástechnikai tartalékok összegének és az előző pénzügyi év elején a függőkárokra létesített biztosítástechnikai tartalékok összegének a hányadosával. E számítások során a biztosítástechnikai tartalékokat a visszaengedményezéssel csökkentve kell kiszámítani, de az arány nem lehet egynél nagyobb.

19. cikk
Befektetési szabályok

- (1) A tagállamok előírják, hogy a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények az óvatosság elvének és különösen a következő szabályoknak megfelelően valósítsák meg befektetéseiket:
- a) a vagyont összességében a tagok és az ellátottak hosszú távú érdekeinek legmegfelelőbb módon kell befektetni. Esetleges érdek-összeütközések esetén a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek, illetve a portfóliót kezelő szervnek kell gondoskodnia arról, hogy a befektetéseket kizárólag a tagok és ellátottak érdekében valósítsák meg;
 - b) az óvatosság elve keretében a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy figyelembe vegyék a befektetési döntések környezeti, társadalmi és kormányzati szempontokra gyakorolt lehetséges hosszú távú hatását;
 - c) a vagyont olyan módon kell befektetni, hogy biztosítva legyen a portfólió egészének biztonsága, minősége, likviditása és nyereségessége;
 - d) a vagyont túlnyomórészt szabályozott piacokon kell befektetni. Az olyan eszközökbe való befektetést, amelyek nem forgalmazhatók szabályozott piacokon, mindenképpen prudenciális szinten kell tartani;

- e) derivatív eszközökbe való befektetésre csak akkor van lehetőség, ha ezek az eszközök hozzájárulnak a befektetési kockázat csökkenéséhez, vagy megkönnyítik a hatékony portfóliókezelést. Ezeket az eszközöket, az alapul szolgáló instrumentumok figyelembevételével, prudenciális alapon kell értékelni, és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény eszközeinek értékelésébe be kell vonni. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek továbbá kerülnie kell az egyetlen ellenérdekű félnél vállalt túlzott kockázatnak és egyéb derivatív műveletek nagyfokú kockázatának való kitettséget;
- f) az eszközöket megfelelően diverzifikálni kell olyan módon, hogy ne jöjjön létre egyoldalú kitettség egy bizonyos eszközbe, kibocsátóba, vagy üzleti csoportba történő túlzott befektetés által, illetve azt, hogy a portfólió egészében felhalmozódjon a kockázat.

Azonos kibocsátó vagy ugyanahhoz a csoporthoz tartozó kibocsátók által kibocsátott eszközökbe való befektetés nem teheti ki a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt túlzott kockázati koncentrációnak;

- g) a támogató vállalkozásba való befektetés nem haladhatja meg a portfólió egészének 5 %-át, valamint ha a támogató vállalkozás egy csoport tagja, a támogató vállalkozással egy csoportba tartozó vállalkozásokba való befektetés nem haladhatja meg a portfólió 10 %-át.

Amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt több vállalkozás támogatja, e támogató vállalkozásokba való befektetést körültekintően kell megvalósítani, a megfelelő diverzifikáció szükségességét figyelembe véve.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az f) és g) pontban említett követelményeket nem alkalmazzák az államkötvényekbe történő befektetésre.

- (2) A felügyelt, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységének nagyságrendjét, jellegét, mértékét és összetettségét figyelembe véve a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok elvégzik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények hitelminősítési eljárásai megfelelőségének monitoringját, értékelik az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 3. cikke (1) bekezdése b) pontjában meghatározott hitelminősítő intézetek által kiadott hitelminősítésekre való hivatkozások szerepét azok befektetési politikáiban, és szükség esetén ösztönzik az ilyen hivatkozások hatásainak mérséklését annak érdekében, hogy csökkenjen e hitelminősítések kizárólagos és automatikus figyelembevétele.
- (3) A székhely szerinti tagállam megtiltja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek, hogy kölcsönt vegyenek fel, illetve harmadik fél érdekében kezesként járjanak el. A tagállamok azonban engedélyezhetik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy – kizárólag likviditási célokra és ideiglenes jelleggel – valamennyi kölcsönt felvegyenek.
- (4) A tagállamok nem írhatják elő a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknek, hogy azok kizárólag meghatározott eszközkategóriákba fektethessenek be.
- (5) A 30. cikk sérelme nélkül, a tagállam nem kötheti a területén nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, illetve annak vagyonkezelője által hozott befektetési döntéseket semmilyen előzetes jóváhagyáshoz vagy rendszeres értesítéshez.
- (6) A tagállamok, az (1)–(5) bekezdés rendelkezéseivel összhangban, a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében részletesebb szabályokat állapíthatnak meg, mennyiségi szabályokat is beleértve, feltéve hogy azok – figyelembe véve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények által működtetett nyugdíjkonstrukciók teljes skáláját – prudenciális szempontból indokoltak.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

A tagállamok azonban nem akadályozhatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket a következőkben:

- a) a biztosítástechnikai tartalék fedezetére szolgáló vagyon vagy azon nyugdíjkonstrukcióhoz tartozó teljes portfólió, amelyben a befektetési kockázatot a tagok viselik, 70 %-ának a szabályozott piacokon, MTF-ekben vagy OTF-ekben kibocsátott részvényekbe, részvénymódjára forgatható értékpapírokba és vállalati kötvényekbe való befektetése, és ezen értékpapírok befektetési portfólióban lévő arányának meghatározása. A tagállamok azonban – feltéve, hogy ez prudenciális szempontból indokolt – kisebb, 35 %-nál nem alacsonyabb mértékű korlátozást is alkalmazhatnak az olyan, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében, amelyek hosszú távú kamatláb-garanciával működtetnek nyugdíjkonstrukciókat, vállalják a befektetési kockázatot, és maguk biztosítják a garanciát;
- b) a biztosítástechnikai tartalékok fedezetére szolgáló vagyon legfeljebb 30 %-ának befektetése olyan pénznemben fennálló eszközökbe, amely eltér attól a pénznemtől, amelyben a kötelezettségek fennállnak;
- c) befektetés hosszú távú befektetési horizontú, nem szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken értékesített eszközökbe;
- d) az EBB által kibocsátott vagy garantált, az Európai Stratégiai Beruházási Alap, az európai hosszú távú befektetési alapok, az európai szociális vállalkozási alapok és az európai kockázatitőke-alapok keretében biztosított eszközökbe történő befektetés.

(7) A (6) bekezdés nem zárja ki a tagállamoknak azt a jogát, hogy szigorúbb befektetési szabályokat alkalmazzanak a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, akár egyedi alapon is, amennyiben ez prudenciális szempontból indokolt, különösen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által vállalt kötelezettségek fényében.

- (8) A 11. cikkben említett határokon átnyúló tevékenységet folytató, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény fogadó tagállamának illetékes hatósága az (1)–(6) bekezdésben meghatározottakon felül nem határoznak meg befektetési szabályokat az eszközök azon részére, amelyek a határokon átnyúló tevékenységre képzett biztosítástechnikai tartalékot fedezik.

III. CÍM

A TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ FELTÉTELEK

1. FEJEZET

Irányítási rendszer

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Az irányító vagy felügyelő testület felelőssége

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti jog alapján a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény irányító vagy felügyelő testületét terhelje a végső felelősség azért, hogy az érintett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény megfeleljen az ezen irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek.
- (2) Ezen irányelv nem sérti a szociális partnerek foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények irányításában betöltött szerepét.

21. cikk

Általános irányítási követelmények

- (1) A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények hatékony, tevékenységeik körültekintő és megbízható irányítását szavatoló irányítási rendszert működtessenek. A rendszer megfelelő és átlátható szervezeti felépítést, a felelősségi körök egyértelmű meghatározását és megfelelő elhatárolását, valamint az információáramlást biztosító hatékony rendszert foglal magában. Az irányítási rendszerhez hozzá kell tartoznia annak, hogy a befektetési döntések meghozatalakor figyelembe veszik a befektetési eszközökhöz kapcsolódó környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket, és rendszeresen belső felülvizsgálatnak kell alávetni azt.
- (2) Az (1) bekezdésben említett irányítási rendszer arányos a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény írásos elveket és eljárásokat fogadjon el a kockázatkezelés, a belső ellenőrzés, és adott esetben az aktuáriusi és a kiszervezett tevékenységek tekintetében. Az említett írásos elveket és eljárásokat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény irányító vagy felügyelő testületének előzetesen jóvá kell hagynia, és azokat legalább háromévente felül kell vizsgálni, és a rendszerben vagy az érintett területen bekövetkező jelentős változásokra tekintettel ki kell igazítani.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények hatékony belső kontrollrendszert működtessenek. A rendszer igazgatási és számviteli eljárásokat, belső ellenőrzési keretrendszert, és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény valamennyi szintjén megfelelő jelentéstételi szabályokat foglal magában.

- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények – többek között készenléti tervek kidolgozásával – ésszerű lépéseket tegyenek tevékenységeik folyamatos és szabályszerű végrehajtásának biztosítására. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények e célból megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaznak.
- (6) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy rendelkezzenek legalább két személlyel, akik ténylegesen vezetik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt. A tagállamok az illetékes hatóságok által végzett, indokolással ellátott értékelés alapján engedélyezhetik, hogy ténylegesen csak egy személy vezesse a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt. Ezen értékelés figyelembe veszi a szociális partnereknek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény általános irányításában betöltött szerepét, valamint a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységének nagyságrendjét, jellegét, mértékét és összetettségét.

22. cikk

Az irányítás szakmai alkalmasságára és üzleti megbízhatóságára vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára annak biztosítását, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt ténylegesen vezető személyek, az abban kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyek, továbbá adott esetben azok a személyek vagy szervezetek, amelyeknek a 31. cikkel összhangban valamely kulcsfontosságú feladatkört kiszervezték, feladataik ellátása során teljesítsék az alábbi követelményeket:
- a) a szakmai alkalmasság követelménye:
- i. a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt ténylegesen irányító személyek esetében ez azt jelenti, hogy képzettségük, tudásuk és tapasztalatuk együttesen alkalmassá teszi őket a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény körültekintő és megbízható irányítására;

- ii. a kulcsfontosságú aktuáriusi vagy belső ellenőrzési feladatkört ellátó személyek esetében ez azt jelenti, hogy szakmai képzettségük, tudásuk és tapasztalatuk elegendő ahhoz, hogy megfelelően ellássák kulcsfontosságú feladatkörüket;
 - iii. az egyéb kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyek esetében ez azt jelenti, hogy képzettségük, tudásuk és tapasztalatuk elegendő ahhoz, hogy megfelelően ellássák kulcsfontosságú feladatköreiket; és
- b) az üzleti megbízhatóság követelménye: jó az üzleti hírnevük és tisztességesek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok fel tudják mérni, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt ténylegesen irányító vagy abban kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyek eleget tesznek-e az (1) bekezdésben megállapított követelményeknek.
- (3) Amennyiben valamelyik székhely szerinti tagállam az (1) bekezdésben említett személyektől bizonyítékot követel jó üzleti hírnevükre, illetve arra vonatkozóan, hogy korábban ellenük csődeljárás nem indult, vagy mindkettőre vonatkozóan, az ilyen tagállam más tagállamok állampolgárai tekintetében elegendő bizonyítékként elfogadja a másik tagállam által kibocsátott hatósági erkölcsi bizonyítvány bemutatását, vagy amennyiben a másik tagállam ilyennel nem rendelkezik, egy azzal egyenértékű olyan okiratot, amely bizonyítja, hogy az említett követelményeknek eleget tesz, illetve amelyet vagy a székhely szerinti tagállam, vagy azon tagállam illetékes bírósága vagy közigazgatási hatósága bocsátott ki, amelynek az érintett személy állampolgára.
- (4) Amennyiben sem a székhely szerinti tagállam, sem pedig azon tagállam illetékes bírósága vagy közigazgatási hatósága nem bocsát ki a (3) bekezdésben említett egyenértékű okiratot, amelynek az érintett személy állampolgára, az érintett személy eskü alatt tett nyilatkozatot tehet.

Azon székhely szerinti tagállamokban viszont, ahol eskü alatt tett nyilatkozatra vonatkozó rendelkezések nincsenek, az érintett másik tagállamok állampolgárai ünnepélyes nyilatkozatot tehetnek a székhelyük vagy az állampolgárságuk szerinti tagállam illetékes bírósága vagy közigazgatási hatósága, illetve az említett tagállamok valamelyikének közjegyzője előtt. Az ilyen hatóság vagy közjegyző az eskü vagy az ünnepélyes nyilatkozat hitelességét igazolja.

- (5) A (3) bekezdésben említettek szerint annak bizonyítéka, hogy korábban nem indult csődeljárás az állampolgárral szemben, megtehető az érintett másik tagállam állampolgára által a másik érintett tagállam illetékes bírósága, szakmai vagy kereskedelmi testülete előtt tett nyilatkozat formájában is.
- (6) A (3), (4) és (5) bekezdésben említett okiratok a kiállításuk napjától számított három hónapon belül nyújthatók be.
- (7) A tagállamok kijelölik a (3), (4) és (5) bekezdésben említett okiratok kibocsátására illetékes hatóságokat és testületeket, és erről a többi tagállamot és a Bizottságot haladéktalanul tájékoztatják.

A tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot azokról a hatóságokról vagy testületekről is, amelyekhez a (3), (4) és (5) bekezdésben említett okiratokat a 11. cikkben említett tevékenységeknek az adott tagállam területén történő végzése iránti kérelem alátámasztására be kell nyújtani.

23. cikk

Javadalmazási politika

- (1) A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények megbízható javadalmazási politikát állapítsanak meg és alkalmazzanak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt ténylegesen irányító és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynél kulcsfontosságú feladatkört ellátó valamennyi személy, továbbá egyéb kategóriájú olyan személyzet tekintetében, akiknek szakmai tevékenységei lényeges hatást gyakorolnak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kockázati profiljára, és e javadalmazási politika arányos legyen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nagyságával és belső szervezetével, valamint tevékenységei nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével.
- (2) Feltéve, hogy az (EU) 2016/679 rendelet másként nem rendelkezik, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények rendszeresen közzéteszik a javadalmazási politikával kapcsolatos, a nyilvánosságra nézve releváns információkat.
- (3) Az (1) bekezdésben említett javadalmazási politika megállapítása és alkalmazása során a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények megfelelnek az alábbi elveknek:
 - a) a javadalmazási politikát a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeivel, kockázati profiljával, célkitűzéseivel és összességében a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény hosszú távú érdekével, pénzügyi stabilitásával és teljesítményével összhangban alakítják ki, hajtják végre és tartják fenn, és a javadalmazási politika támogatja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény megbízható, óvatos és hatékony irányítását;
 - b) a javadalmazási politika összhangban áll a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által működtetett nyugdíjkonstrukciók tagjainak és ellátottjainak hosszú távú érdekeivel;
 - c) a javadalmazási politika az összeférhetetlenség elkerülését célzó arányos intézkedéseket tartalmaz;

- d) a javadalmazási politika összhangban áll a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel, és nem ösztönöz olyan kockázatvállalást, amely nem áll összhangban a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kockázati profiljával és szabályaival;
- e) a javadalmazási politikát alkalmazni kell a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményre és a 31. cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatókra, kivéve, ha a szóban forgó szolgáltatók a 2. cikk (2) bekezdése b) pontjában említett irányelvek hatálya alá tartoznak;
- f) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény meghatározza a javadalmazási politika általános elveit, háromévente felülvizsgálja és naprakésszé teszi a javadalmazási politikát, és felel annak végrehajtásáért;
- g) a javadalmazás és annak felügyelete tekintetében egyértelmű, átlátható és hatékony irányításra van szükség.

2. SZAKASZ

KULCSFONTOSSÁGÚ FELADATKÖRÖK

24. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy rendelkezzenek az alábbi kulcsfontosságú feladatkörökkel: kockázatkezelési, belső ellenőrzési, és adott esetben az aktuáriusi feladatkör. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények lehetővé teszik a kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyek számára, hogy képesek legyenek feladataikat hatékonyan, objektíven, tisztességesen és függetlenül ellátni.

- (2) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények lehetővé tehetik, hogy egyetlen személy vagy szervezeti egység több kulcsfontosságú feladatkört is elláthasson, a 26. cikkben említett belső ellenőrzési feladatkör kivételével, melynek a többi kulcsfontosságú feladatkörtől el kell különülnie.
- (3) A kulcsfontosságú feladatkört ellátó személynek vagy szervezeti egységnek eltérőnek kell lennie a támogató vállalkozáson belül hasonló kulcsfontosságú feladatkört ellátó személytől vagy szervezeti egységtől. A tagállamok a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységének nagyságrendjét, jellegét, mértékét és összetettségét figyelembe véve lehetővé tehetik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy a kulcsfontosságú feladatköröket ugyanaz a személy vagy szervezeti egység lássa el, mint a támogató vállalkozáson belül, feltéve, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kifejti, hogy miként előzi meg vagy kezeli a támogató vállalkozással esetlegesen felmerülő összeférhetetlenségeket.
- (4) A kulcsfontosságú feladatkörrel rendelkező személyek a saját feladatkörükön belül felmerülő minden lényeges megállapításról és ajánlásról jelentést tesznek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányítási vagy felügyeleti testületének, amely meghatározza, hogy milyen fellépést kell tenni.
- (5) A kulcsfontosságú feladatkörrel rendelkező személyek az önvádra kötelezés tilalmának sérelme nélkül tájékoztatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény illetékes hatóságát, amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányítási vagy felügyeleti testülete nem tesz kellő időben megfelelő korrekciós intézkedést az alábbi esetekben:
- a) ha a kulcsfontosságú feladatkört ellátó személy vagy szervezeti egység annak jelentős kockázatát tárta fel, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nem fog eleget tenni egy jogszabályban foglalt lényegesen jelentős követelménynek, és azt jelentette a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányítási vagy felügyeleti testületének, és amennyiben ez jelentős hatást gyakorolhat a tagok és az ellátottak érdekeire; vagy

- b) ha a kulcsfontosságú feladatkört ellátó személy vagy szervezeti egység a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményre és tevékenységeire vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések lényegesen jelentős megsértését figyelte meg kulcsfontosságú feladatkörével összefüggésben, és azt jelentette a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányítási vagy felügyeleti testületének;
- (6) A tagállamok biztosítják az illetékes hatóságokat a (5) bekezdéssel összhangban tájékoztató személyek jogi védelmét.

25. cikk

Kockázatkezelés

- (1) A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a méretükkel és belső szervezetükkel, valamint tevékenységeik nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével arányos, eredményes kockázatkezelési feladatkörrel rendelkezzenek. Ezt a feladatkört úgy kell kialakítani, hogy annak felépítése lehetővé tegye egy olyan kockázatkezelési rendszer működtetését, amelyhez a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények olyan stratégiákat, folyamatokat és jelentési eljárásokat fogadnak el, amelyek azon egyedi és összesített kockázatok és kockázati kölcsönhatások azonosításához, méréséhez, figyelemmel kíséréséhez, kezeléséhez és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányítási vagy felügyeleti testületének történő rendszeres bejelentéséhez szükségesek, amelyeknek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és az általuk működtetett nyugdíjkonstrukciók ki vannak, illetve ki lehetnek téve.

Az említett kockázatkezelési rendszernek hatékonnak kell lennie, és azt megfelelően integrálni kell a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény szervezeti felépítésébe és döntéshozatali folyamataiba.

- (2) A kockázatkezelési rendszer – a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények méretével és belső szervezetével, valamint tevékenységeik nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével arányosan – felöleli azon kockázatokat, amelyek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeknél vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény feladataival és tevékenységeivel megbízott vállalatoknál felmerülhetnek, adott esetben legalább az alábbi területeken:
- a) biztosítási kockázat vállalása és tartalékképzés;
 - b) eszköz-forrás gazdálkodás;
 - c) befektetés, különösen származtatott ügyletek, értékpapírosítások és hasonló kötelezettségvállalások;
 - d) likviditási és koncentrációs kockázat kezelése;
 - e) működési kockázat kezelése;
 - f) biztosítás és más kockázatcsökkentési technikák;
 - g) a befektetési portfólióval és annak kezelésével kapcsolatos környezeti, szociális és irányítási kockázatok.
- (3) Amennyiben a nyugdíjkonstrukció feltételeivel összhangban a tagok és az ellátottak kockázatot viselnek, a kockázatkezelési rendszernek a tagok és ellátottak szemszögéből is figyelembe kell vennie az említett kockázatokat.

26. cikk

Belső ellenőrzési feladatkör

A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a nagyságukkal és belső szervezetükkel, valamint tevékenységeik nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével arányos, hatékony belső ellenőrzési feladatkört biztosítsanak. A belső ellenőrzési feladatkörbe tartozik annak értékelése, hogy a belső kontrollrendszer és az irányítási rendszer egyéb elemei – ideértve adott esetben a kiszervezett tevékenységeket is – mennyire megfelelőek és hatékonyak.

27. cikk

Aktuáriusi feladatkör

- (1) Amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény maga nyújt fedezetet biometrikus kockázatokra vagy garántál befektetési hozamot, illetve meghatározott szintű ellátásokat, a tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények biztosítsanak hatékony aktuáriusi feladatkört az alábbiak ellátására:
 - a) a biztosítástechnikai tartalékok számításának összehangolása és felügyelete;
 - b) a biztosítástechnikai tartalékok és az e célból tett feltételezésekhez használt módszertanok és alapul szolgáló modellek megfelelőségének értékelése;
 - c) a biztosítástechnikai tartalékok számításához használt adatok elégségességének és minőségének értékelése;
 - d) a biztosítástechnikai tartalékok kiszámításának alapjául szolgáló feltételezések tapasztalatokkal való összevetése;

- e) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányító vagy felügyeleti testületének tájékoztatása a biztosítástechnikai tartalékok számításának megbízhatóságáról és megfelelőségéről;
 - f) véleménynyilvánítás az általános biztosítási politikáról, amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény rendelkezik ilyennel;
 - g) véleménynyilvánítás a biztosítási megállapodások megfelelőségéről, amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény rendelkezik ilyennel; és
 - h) hozzájárulás a kockázatkezelési rendszer hatékony végrehajtásához.
- (2) A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények nevezzenek ki legalább egy független személyt – a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményen belül vagy azon kívül –, aki az aktuáriusi feladatkörért felelős.

3. SZAKASZ

AZ IRÁNYÍTÁSSAL KAPCSOLATOS DOKUMENTUMOK

28. cikk

Saját kockázatértékelés

- (1) A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a nagyságukkal és belső szervezetükkel, valamint tevékenységeik nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével arányos módon maguk végezzék és dokumentálják saját kockázatértékelésüket.

Ezen kockázatértékelést legalább háromévente el kell végezni, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy az általa működtetett nyugdíjkonstrukciók kockázati profiljában bekövetkező jelentős változás után késedelem nélkül. Amennyiben valamely konkrét nyugdíjkonstrukció kockázati profiljában következik be jelentős változás, a kockázatértékelést arra a nyugdíjkonstrukcióra lehet korlátozni.

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett kockázatértékelés a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény méretére és belső szervezeti felépítésére, valamint a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjére, jellegére, mértékére és összetettségére tekintettel tartalmazza az alábbiakat:
- a) annak leírása, hogy a kockázatértékelést hogyan integrálják az irányítási folyamatba és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény döntéshozatali folyamataiba;
 - b) a kockázatkezelési rendszer eredményességének értékelése;
 - c) annak leírása, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény hogyan előzi meg a támogató vállalkozással felmerülő összeférhetlenségeket, amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban kulcsfontosságú feladatköröket szervez ki a támogató vállalkozásnak;
 - d) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény átfogó finanszírozási igényének értékelése, beleértve adott esetben a helyreállítási terv ismertetését is;
 - e) a tagok és ellátottak nyugellátásuk kifizetésével kapcsolatos kockázatainak, valamint az esetleges korrekciós intézkedések hatékonyságának értékelése, adott esetben figyelembe véve az alábbiakat:
 - i. indexálási mechanizmusok;
 - ii. ellátáscsökkentő mechanizmusok, beleértve azt, hogy a felhalmozott nyugdíjjogosultságokat milyen mértékben, milyen feltételekkel és ki csökkentheti;

- f) a nyugellátást védő mechanizmusok minőségi értékelése, beleértve adott esetben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, illetve a tagok és az ellátottak javára a támogató vállalkozás által nyújtott garanciákat, kötelezettségvállalásokat vagy bármely más pénzügyi támogatást, valamint a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó vállalkozás általi biztosítást vagy viszontbiztosítást vagy valamely nyugdíjvédelmi rendszer által nyújtott fedezetet;
 - g) az operatív kockázatok minőségi értékelése;
 - h) amennyiben a beruházási döntések során környezeti, társadalmi vagy irányítási szempontok játszanak szerepet, az új vagy kialakuló kockázatok, többek között az éghajlatváltozással, az erőforrás-felhasználással és a környezettel kapcsolatos, a szociális, illetve az eszközök szabályozási változások miatt bekövetkező értékcsökkenésével összefüggő kockázatok értékelése.
- (3) A (2) bekezdés alkalmazásában a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények módszerekkel rendelkeznek azon kockázatok azonosítására és értékelésére, amelyeknek rövid vagy hosszú távon ki vannak vagy ki lehetnek téve, és amelyek befolyásolhatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény képességét kötelezettségeinek teljesítésére. Az említett módszereknek arányosnak kell lenniük a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységében rejlő kockázatok nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével. A saját kockázatértékelés során ismertetni kell a módszereket.
- (4) A saját kockázatértékelést figyelembe kell venni a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény stratégiai döntéseiben.

29. cikk

Éves beszámolók és éves jelentések

A tagállamok előírják a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett valamennyi foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára, hogy készítsenek és tegyenek közzé éves beszámolót és éves jelentést a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által működtetett valamennyi nyugdíjkonstrukció figyelembevételével, és indokolt esetben külön-külön valamennyi nyugdíjkonstrukcióra vonatkozóan készítsenek és tegyenek közzé éves beszámolót és éves jelentést. Az éves beszámolóknak és éves jelentéseknek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagyonáról, kötelezettségeiről és pénzügyi helyzetéről megbízható és valós képet kell adniuk, és tartalmazniuk kell a főbb befektetési állományokra vonatkozó tájékoztatást. Az éves beszámolóknak és a jelentésekben foglalt tájékoztatásnak következetesnek, átfogónak, áttekinthetőnek és a nemzeti joggal összhangban álló módon, az erre felhatalmazott személyek által jóváhagyottnak kell lennie.

30. cikk

A befektetési politika elveiről szóló nyilatkozat

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett valamennyi foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény elkészítse és legalább háromévente felülvizsgálja a befektetési politikája elveiről szóló írásbeli nyilatkozatot. Az említett fenti nyilatkozatot haladéktalanul felül kell vizsgálni a befektetési politikában bekövetkezett bármilyen jelentős változást követően. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy ez a nyilatkozat legalább olyan fontos kérdéseket tartalmazzon, mint a befektetési kockázat mérésére vonatkozó módszerek, az alkalmazott kockázatkezelési folyamatok és a stratégiai eszközallokáció, a nyugdíjkötelezettségek természetére és futamidejére tekintettel, továbbá hogy a befektetési politika miként veszi figyelembe a környezetvédelmi, társadalmi és irányítási kérdéseket. A nyilatkozatot nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

2. FEJEZET

Kiszervezés és befektetéskezelés

31. cikk

Kiszervezés

- (1) A tagállamok engedélyezhetik vagy megkövetelhetik, hogy a területükön nyilvántartásba vett vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények bármely tevékenységükkel, többek között kulcsfontosságú feladatköreikkel és irányításukkal részben vagy teljes egészében egyéb, ezen foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények nevében tevékenykedő szolgáltatókat bízzanak meg.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények kulcsfontosságú feladatköröket vagy más tevékenységet szerveznek ki, továbbra is teljes mértékben felelősek maradjanak az ezen irányelv szerinti kötelezettségeiknek való megfelelésért.
- (3) A kulcsfontosságú feladatkörök vagy bármilyen egyéb tevékenység kiszervezése nem történhet olyan módon, hogy az:
 - a) veszélyeztesse az érintett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény irányítási rendszerének minőségét;
 - b) indokolatlanul növelje a működési kockázatot;
 - c) veszélyeztesse az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kötelezettségeinek való megfelelését;
 - d) veszélyeztesse a tagoknak és ellátottaknak nyújtott folyamatos és megfelelő szolgáltatást.

- (4) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a szolgáltató kiválasztási eljárása és a kiválasztott szolgáltató tevékenységeinek folyamatos nyomon követése révén biztosítják a kiszervezett tevékenységek megfelelő működését.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a kulcsfontosságú feladatköröket, irányításukat vagy az ezen irányelv hatálya alá tartozó egyéb tevékenységeket kiszervező, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények írásbeli megállapodást kössenek a szolgáltatóval. Az ilyen megállapodás a törvény alapján érvényesíthető, és egyértelműen meghatározza a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény és a szolgáltató jogait és kötelelességeit.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények időben értesítsék az illetékes hatóságokat az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek kiszervezéséről. Amennyiben a kiszervezés a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények kulcsfontosságú feladatköreihez vagy irányításához kapcsolódnak, erről még azelőtt tájékoztatni kell az illetékes hatóságokat, hogy hatályba lépne az ilyen kiszervezésre vonatkozó megállapodás. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tájékoztassák az illetékes hatóságokat a kiszervezett tevékenységekkel kapcsolatos minden fontos későbbi fejleményről.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményektől és a szolgáltatóktól bármikor információkat kérjenek a kiszervezett kulcsfontosságú feladatkörökről vagy egyéb tevékenységekről.

32. cikk

Befektetéskezelés

A tagállamok nem korlátozhatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket abban, hogy a befektetési portfólió kezelésével az ehhez a tevékenységhez a 2009/65/EK, a 2009/138/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU és a 2014/65/EU irányelvvel összhangban engedéllyel rendelkező más tagállambeli befektetéskezelőket vagy az ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett felhatalmazott szerveket bízzák meg.

3. FEJEZET

Letétkezelő

33. cikk

Letétkezelő kinevezése

- (1) Az olyan foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók esetében, amelyekben teljes mértékben a tagok és ellátottak viselik a befektetési kockázatot, a székhely szerinti tagállam előírhatja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára, hogy egy vagy több letétkezelőt nevezzen ki az eszközök letéti őrzésére és a felügyeleti feladatokra, a 34. és a 35. cikkel összhangban. A fogadó tagállam előírhatja e foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy amikor a 11. cikk szerint határokon átnyúló tevékenységet folytatnak, a 34. és a 35. cikkel összhangban egy vagy több letétkezelőt nevezzenek ki az eszközök letéti őrzésére és a felügyeleti feladatokra, feltéve, hogy a letétkezelő kinevezését nemzeti joga előírja.
- (2) Minden olyan foglalkoztatói nyugdíjkonstrukció esetében, amelyben nem teljes mértékben a tagok és ellátottak viselik a befektetési kockázatot, a székhely szerinti tagállam előírhatja a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára, hogy egy vagy több letétkezelőt nevezzen ki az eszközök letéti őrzésére vagy az eszközök letéti őrzésére és a felügyeleti feladatokra, a 34. és a 35. cikkel összhangban.
- (3) A tagállamok nem korlátozhatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket abban, hogy más tagállambeli letétkezelőket nevezzenek ki, akik a 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban engedéllyel rendelkeznek, vagy akik a 2009/65/EK irányelv vagy a 2011/61/EU irányelv alkalmazásában letétkezelőnek minősülhetnek.

- (4) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket ahhoz, hogy az illetékes hatóságok a nemzeti jognak megfelelően, a 48. cikkel összhangban, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága kérésére megtilthassák a területükön található letétkezelők által őrzött eszközökkel való szabad rendelkezést.
- (5) A letétkezelőt írásos szerződéssel nevezik ki. A szerződés előírja, hogy a letétkezelőnek továbbítani kell azon információkat, amelyek az ezen irányelvben és az egyéb vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben meghatározott, elvégzendő feladatai ellátásához szükségesek.
- (6) A 34. és a 35. cikkben meghatározott feladatok elvégzésekor a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény és a letétkezelő őszintén, méltányosan, professzionálisan, függetlenül és a nyugdíjkonstrukció tagjainak és ellátottainak érdekeit szem előtt tartva jár el.
- (7) A letétkezelő a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tekintetében nem végezhet olyan tevékenységeket, amelyek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, a nyugdíjkonstrukció tagjai és ellátottjai vagy saját maga között összeférhetlenséget okozhatnak, kivéve, ha a letétkezelő letétkezelői tevékenységét egyéb esetlegesen összeférhetetlen tevékenységeitől működési és hierarchiai szempontból elválasztja, és az esetleges összeférhetlenségeket feltárja, kezeli, nyomon követi és a nyugdíjkonstrukció tagjaival és ellátottaival, valamint a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény igazgatási, irányítási vagy felügyeleti szervével közli.
- (8) Amennyiben nem jelölnék ki letétkezelőt, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények gondoskodnak arról, hogy megakadályozzák és megoldják az egyébként a letétkezelő és az eszközközkezelő által ellátott feladatok során felmerülő összeférhetlenségeket.

34. cikk

Az eszközök letéti őrzése és a letétkezelő felelőssége

- (1) Amennyiben egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény valamely nyugdíjkonstrukcióhoz kapcsolódó, pénzügyi instrumentumokból álló, letétbe helyezhető eszközeinek letéti őrzésével letétkezelőt bíznak meg, a letétkezelő letétben őrzi a letétkezelőnél nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartható összes pénzügyi eszközt, valamint a letétkezelőhöz fizikailag leszállítható összes pénzügyi eszközt.

A fentiek céljából a letétkezelő biztosítja, hogy a letétkezelőnél nyitott pénzügyi eszközszámlán nyilvántartható összes pénzügyi eszköz a 2014/65/EU irányelvben megállapított szabályokkal összhangban a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nevében nyitott külön számlán kerüljön nyilvántartásra annak érdekében, hogy azokat mindenkor egyértelműen a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy a nyugdíjkonstrukció tagjaihoz és ellátottjaihoz tartozóként lehessen azonosítani.

- (2) Amennyiben egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény valamely nyugdíjkonstrukcióhoz kapcsolódó eszközei az (1) bekezdésben említettektől eltérő eszközökből állnak, a letétkezelő ellenőrzi, hogy az eszközök a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tulajdonát képezik-e, és nyilvántartást vezetnek ezekről az eszközökről. Az ellenőrzést a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által rendelkezésre bocsátott információk vagy dokumentumok alapján, és lehetőség szerint külső bizonyítékok alapján végzik. A letétkezelő nyilvántartását napra készen vezeti.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a letétkezelő felelősséggel tartozik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény és a tagok és ellátottak felé az utóbbiak azon veszteségeiért, amelyek a letétkezelő kötelezettségeinek indokolatlan elmulasztásából vagy azok nem megfelelő végrehajtásából fakadnak.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a letétkezelő (3) bekezdésben említett felelősségét nem érinti, hogy az általa letétben őrzött eszközök összességét vagy egy részét harmadik félre bízza.
- (5) Amennyiben az eszközök letéti őrzésére nem jelölnek ki letétkezelőt, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények legalább:
- a) biztosítják, hogy a pénzügyi eszközöket kellő gondossággal kezeljék és védjék;
 - b) olyan nyilvántartást vezetnek, amely lehetővé teszi a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény számára az összes eszköz mindenkori és késedelem nélküli azonosítását;
 - c) meghozzák a szükséges intézkedéseket az összeférhetetlenség elkerülésére az eszközök letéti őrzésével összefüggésben;
 - d) kérésre tájékoztatják az illetékes hatóságokat az eszközök őrzésének módjáról.

35. cikk

Felügyeleti feladatok

- (1) A 34. cikk (1) és (2) bekezdésében említett feladatok mellett a felügyeleti feladatokra kinevezett letétkezelő:
- a) eleget tesz a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény utasításainak, feltéve, hogy azok nem ütköznek a nemzeti jogba vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény szabályaiba;
 - b) gondoskodik arról, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény valamely nyugdíjkonstrukcióhoz kapcsolódó eszközeit érintő ügyletek során a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény az ellenértéket a szokásos határidőn belül kézhez kapja; és

- c) biztosítja, hogy az eszközökből származó jövedelmet a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény szabályaival összhangban alkalmazzák.
- (2) Az (1) bekezdés ellenére a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény székhelye szerinti tagállam a letétkezelő által elvégzendő egyéb felügyeleti feladatokat is meghatározhat.
- (3) Amennyiben nem neveznek ki letétkezelőt felügyeleti feladatok ellátására, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény olyan eljárásokat hajt végre, amelyek biztosítják, hogy az egyébként letétkezelő által végzendő feladatokat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményen belül kellően ellássák.

IV. CÍM

A LEENDŐ TAGOKNAK, TAGOKNAK ÉS ELLÁTOTTAKNAK NYÚJTANDÓ TÁJÉKOZTATÁS

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

36. cikk

Elvek

- (1) A tagállamok – a létrehozott nyugdíjkonstrukció jellegét figyelembe véve – biztosítják, hogy a területükön nyilvántartott vagy engedélyezett valamennyi foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény biztosítja:
- a) a leendő tagoknak: legalább a 41. cikkben meghatározott tájékoztatást;

- b) a tagoknak: legalább a 37–40., a 42. és a 44. cikkben meghatározott tájékoztatást; valamint
- c) az ellátottaknak: legalább a 37., a 43. és a 44. cikkben meghatározott tájékoztatást.

(2) Az (1) bekezdésben említett információ:

- a) rendszeresen naprakész;
- b) megfogalmazása egyértelmű, nyelvezete világos, tömör és érthető, az argó és – amennyiben hétköznapi szavakkal helyettesíthetők – a technikai kifejezések elkerülésével;
- c) nem megtévesztő, a szóhasználat és a tartalom következetes;
- d) könnyen olvasható megjelenítésű és elrendezésű;
- e) hozzáférhető azon tagállam valamely hivatalos nyelvén, amelynek a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók tekintetében releváns szociális és munkajogát az érintett nyugdíjkonstrukcióra alkalmazni kell; és
- f) a tájékoztatást elektronikus formátumban – többek között tartós adathordozón vagy honlapon keresztül –, illetve kérésre papír formátumban díjmentesen a leendő tagok, a tagok és az ellátottak rendelkezésére bocsátják.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a leendő tagok, tagok és ellátottak számára nyújtandó tájékoztatásra vonatkozóan további rendelkezéseket fogadnak el vagy tartanak érvényben.

37. cikk

A nyugdíjkonstrukcióra vonatkozó általános tájékoztatás

- (1) A tagállamok a területükön nyilvántartott vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében biztosítják a tagok és az ellátottak adott intézmény által működtetett nyugdíjkonstrukcióról történő megfelelő tájékoztatását, és különösen a következőkről:
- a) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény neve, azon tagállam, amelyek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény engedéllyel rendelkeznek vagy nyilván van tartva, valamint az illetékes hatóságának neve;
 - b) a nyugdíjkonstrukcióba bevont felek jogai és kötelezettségei;
 - c) a befektetési profilra vonatkozó információk;
 - d) a tagok és ellátottak által viselt pénzügyi kockázatok jellege;
 - e) a nyugdíjkonstrukcióban szereplő az adott szintű ellátás részleges vagy teljes garanciáinak feltételei, vagy amennyiben a nyugdíjkonstrukció nem nyújt garanciát, az erre irányuló nyilatkozat;
 - f) a felhalmozott jogosultságok védelmét szolgáló mechanizmusok vagy az ellátáscsökkentő mechanizmusok, amennyiben léteznek;
 - g) ahol a tagok befektetési kockázatot viselnek vagy befektetési döntéseket hozhatnak, a nyugdíjkonstrukcióhoz kapcsolódó befektetések legalább ötéves, illetve az öt évnél nem régebb ideje működő konstrukciókhoz kapcsolódó befektetések esetében az összes működési év múltbeli teljesítményére vonatkozó információk;

- h) a tagok és ellátottak által viselt költségek szerkezete olyan konstrukciók esetében, amelyek nem írják elő az ellátások adott szintjét;
 - i) a nyugellátás felvétele tekintetében a tagok és ellátottak által választható lehetőségek;
 - j) amennyiben egy tag jogosult nyugdíjjogosultságának átvitelére, további információk az ilyen átvitelre vonatkozó rendelkezésekről.
- (2) Azon nyugdíjkonstrukciók esetében, amelyeknél a tagok befektetési kockázatot viselnek, és amelyek több befektetési profillal több lehetőséget kínálnak, a tagokat tájékoztatni kell a rendelkezésre álló befektetési lehetőségekkel kapcsolatos feltételekről és adott esetben az alapértelmezés szerinti befektetési lehetőségről és a nyugdíjkonstrukció azon szabályáról, amely szerint egy adott tagot adott befektetési lehetőséghez sorol.
- (3) A tagok és az ellátottak, vagy képviselőik részére ésszerű időn belül biztosítani kell a nyugdíjkonstrukció szabályainak változásával kapcsolatos tájékoztatást. Ezenkívül, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények rendelkezésükre bocsátják a biztosítástechnikai tartalékokat érintő jelentős változások tagokra és ellátottakra gyakorolt hatásainak magyarázatát.
- (4) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények rendelkezésre bocsátják a nyugdíjkonstrukcióval kapcsolatos, e cikkben meghatározott általános tájékoztatást.

2. FEJEZET

Számlaértesítő és intézményi tájékoztató és kiegészítő információk

38. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy a kulcsfontosságú információkról állítsanak össze egy tömör dokumentumot valamennyi tag számára, figyelembe véve a nemzeti nyugdíjrendszerek egyedi sajátosságait, valamint a nemzeti szociális, munka- és adójogot (a továbbiakban: számlaértesítő és intézményi tájékoztató). A dokumentum címe tartalmazza a „Számlaértesítő és intézményi tájékoztató” szavakat.
- (2) Jól láthatóan kell feltüntetni, hogy a számlaértesítőn és intézményi tájékoztatón szereplő információ pontosan milyen dátumra vonatkozik.
- (3) A tagállamok előírják, hogy a számlaértesítőn és intézményi tájékoztatón szereplő információk pontosak és naprakészek legyenek, továbbá azokat legalább évente elektronikus formátumban – többek között tartós adathordozón vagy honlapon keresztül –, illetve kérésre papír formátumban díjmentesen megküldjék valamennyi tag számára. Az elektronikus formátum mellett kérésre papírformátumú példányt bocsátanak a tagok rendelkezésére.
- (4) A számlaértesítőn és intézményi tájékoztatón szereplő információk tekintetében az előző évhez képest bekövetkező valamennyi lényeges változást egyértelműen jelezni kell.

- (5) A tagállamok szabályokat dolgoznak ki a 39. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett előrejelzésekkel kapcsolatos feltételezések meghatározására. Ezeket a szabályokat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények alkalmazzák adott esetben a nominális befektetési hozam éves rátájának, az infláció éves rátájának és a bérek jövőbeli alakulásának megállapítására.

39. cikk

Számlaértesítő és intézményi tájékoztató

- (1) A számlaértesítő és intézményi tájékoztató legalább az alábbi kulcsfontosságú információkat tartalmazza a tagok számára:
- a) a tag személyes adatai, ideértve a törvény szerinti nyugdíjkorhatár, a nyugdíjkonstrukcióban meghatározott vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által előre jelzett nyugdíjkorhatár vagy a tag által meghatározott nyugdíjkorhatár egyértelmű megjelölése, adott esetben;
 - b) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény neve, levelezési címe és a tag nyugdíjkonstrukciójának adatai;
 - c) adott esetben a nyugdíjkonstrukció által nyújtott teljes vagy részleges garanciákra vonatkozó információk és megfelelő esetben a további információk elérési helye;
 - d) az a) pontban megállapított nyugdíjkorhatáron alapuló nyugdíjprognózisra vonatkozó információk, valamint egy felelősségkizáró nyilatkozat arról, hogy e prognózisok eltérhetnek a folyósítandó ellátás végső összegétől. Amennyiben a nyugdíjprognózisok gazdasági forgatókönyvön alapulnak, az információknak tartalmazniuk kell egy legjobb becsült forgatókönyvet és egy kedvezőtlen forgatókönyvet, figyelembe véve a nyugdíjkonstrukció sajátos jellegét;

- e) a felhalmozott jogosultságokra vagy felhalmozott tőkére vonatkozó információk, figyelembe véve a nyugdíjkonstrukció sajátos jellegét;
 - f) a támogató vállalkozás és a tag által a nyugdíjpénztárba legalább az elmúlt 12 hónapban befizetett járulékokkal kapcsolatos tájékoztatás, figyelembe véve a nyugdíjkonstrukció sajátos jellegét;
 - g) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény által legalább az elmúlt 12 hónapban levont költségek lebontása;
 - h) a nyugdíjkonstrukció egészének finanszírozási szintjére vonatkozó tájékoztatás.
- (2) A 60. cikknek megfelelően a tagállamok megosztják bevált gyakorlataikat a számlaértécsítő és intézményi tájécsztató formátuma és tartalma tekintetében.

40. cikk

Kiegészítő információk

- (1) A számlaértécsítő és intézményi tájécsztató pontosítja, hogy hol és hogyan lehet hozzájutni a kiegészítő információkhoz, beleértve az alábbiakat:
- a) további gyakorlati információk a nyugdíjkonstrukció által a tagnak kínált lehetőségekről;
 - b) a 29. és 30. cikkben meghatározott információk;
 - c) adott esetben a tag kérésére információk arról, hogy a járadék formájában kifejezett összegekhez milyen feltételezéseket használtak fel, a járadék rátáját, az ellátó típusát és a járadék időtartamát illetően;
 - d) információk az ellátások szintjéről a munkaviszony megszűnése esetén.

- (2) Azon nyugdíjkonstrukciók esetében, amelyeknél a tagok befektetési kockázatot viselnek, és a nyugdíjkonstrukcióban meghatározott külön szabály befektetési lehetőséget szab meg a tagra nézve, a számlaértesítő és intézményi tájékoztató jelzi, hogy hol állnak rendelkezésre kiegészítő információk.

3. FEJEZET

Egyéb biztosítandó információk és dokumentumok

41. cikk

A leendő tagoknak nyújtandó információk

- (1) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára annak biztosítását, hogy azon leendő tagok, akik automatikusan nem kerülnek be egy nyugdíjkonstrukcióba, a nyugdíjkonstrukcióba való belépés előtt tájékoztatást kapjanak:
- a) az általuk választható lehetőségekről, beleértve a befektetési lehetőségeket;
 - b) a nyugdíjkonstrukció lényeges jellemzőiről, beleértve az ellátások fajtáit;
 - c) információkról azzal kapcsolatban, hogy a befektetési megközelítésben figyelembe veszik-e, és ha igen, hogyan a környezeti, éghajlati, szociális és vállalatirányítási tényezőket; és
 - d) rendelkezésre állnak-e további információk.

- (2) Amennyiben a tagok befektetési kockázatot viselnek vagy befektetési döntéseket hozhatnak, a nyugdíjkonstrukcióhoz kapcsolódó befektetések legalább ötéves – illetve az öt évnél nem régebben működő konstrukciókhoz kapcsolódó befektetések esetében az összes működési év – múltbeli teljesítményére vonatkozó információkat, valamint a tagok és ellátottak által viselt költségek szerkezetére vonatkozó információkat nyújt a leendő tagok számára.
- (3) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára annak biztosítását, hogy azon leendő tagok, akik automatikusan bekerülnek egy nyugdíjkonstrukcióba, belépés után hamarosan tájékoztatást kapjanak:
- a) az általuk választható lehetőségekről, beleértve a befektetési lehetőségeket;
 - b) a nyugdíjkonstrukció lényeges jellemzőiről, beleértve az ellátások fajtáit;
 - c) információkról azzal kapcsolatban, hogy a befektetési megközelítésben figyelembe veszik-e, és ha igen, hogyan a környezeti, éghajlati, szociális- és vállalatirányítási tényezőket; és
 - d) rendelkezésre állnak-e további információk.

42. cikk

A nyugdíjba vonulást megelőzően a tagoknak nyújtandó információk

A számlaértesítő és intézményi tájékoztató mellett a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a 39. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt nyugdíjkorhatár előtt időben, vagy a tag kérésére, minden tagot tájékoztatnak az ellátás folyósításának a nyugellátás felvétele tekintetében lehetséges formáiról.

43. cikk

A folyósítási időszak során az ellátottaknak nyújtandó információk

- (1) A tagállamok előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára, hogy rendszeres időközönként tájékoztassák az ellátottakat az őket megillető ellátásokról és a kapcsolódó folyósítási lehetőségekről.
- (2) Az ellátottakat megillető ellátások szintjének csökkenését eredményező végleges döntésekről a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények haladéktalanul és e döntés végrehajtását megelőzően három hónappal tájékoztatják az ellátottakat.
- (3) Amennyiben az ellátottak a folyósítási szakasz folyamán jelentős szintű befektetési kockázatot viselnek, a tagállamok biztosítják, hogy az ellátottak rendszeresen megfelelő tájékoztatásban részesüljenek.

44. cikk

A tagok és ellátottak kérésére nyújtandó további tájékoztatás

Valamely tag, ellátott vagy képviselője kérésére a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény az alábbi további információkat is rendelkezésre bocsátja:

- a) a 29. cikkben említett éves beszámolók és éves jelentések, vagy amennyiben a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény egynél több konstrukció működéséért felelős, azok az éves beszámolók és éves jelentések, amelyek az ő konkrét nyugdíjkonstrukciójukra vonatkoznak;
- b) a 30. cikkben említett, a befektetési politika elveiről szóló nyilatkozat;
- c) a 39. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett prognózis előállításához használt feltételezésekkel kapcsolatos további információk.

V. CÍM

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

1. FEJEZET

A prudenciális felügyelet általános elvei

45. cikk

A prudenciális felügyelet fő célja

- (1) A prudenciális felügyelet fő célja a rendszer tagjak és ellátottjai jogainak védelme, valamint a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények stabilitásának és megbízhatóságának biztosítása.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a felügyelet (1) bekezdésben említett fő felügyeleti céljának eléréséhez szükséges eszközökkel, megfelelő szakértelemmel, kapacitással és jogkörrel.

46. cikk

A prudenciális felügyelet hatálya

A tagállamok biztosítják, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket prudenciális felügyelet alá vonják, adott esetben többek között az alábbiak felügyeletével:

- a) működési feltételek;
- b) biztosítástechnikai tartalékok;

- c) biztosítástechnikai tartalékok fedezete;
- d) előírt szavatoló tőke;
- e) a rendelkezésre álló szavatoló tőke
- f) a minimális szavatoló tőke;
- g) befektetési szabályok;
- h) befektetéskezelés;
- i) irányítási rendszer és
- j) a tagoknak és ellátottaknak nyújtandó tájékoztatás.

47. cikk

A prudenciális felügyelet általános elvei

- (1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai felelősek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények prudenciális felügyeletéért.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyelet előre tekintő és kockázatalapú megközelítésen alapuljon.
- (3) A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények felügyelete a helyszínen kívüli és helyszíni vizsgálatok megfelelő kombinációjából áll.

- (4) A felügyeleti hatáskört kellő időben és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjével, jellegével, mértékével és összetettségével arányos módon kell alkalmazni.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kellően mérlegelik, hogy fellépésük esetlegesen milyen hatást gyakorol az Európai Unió pénzügyi rendszereire, különösen sürgősségi helyzetekben.

48. cikk

Az illetékes hatóságok beavatkozási hatásköre és feladatai

- (1) Az illetékes hatóságok megkövetelik a területükön nyilván tartott és engedélyezett minden foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménytől, hogy megbízható igazgatási és könyvelési eljárásokkal, valamint belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzenek.
- (2) Az illetékes hatóságok felügyeleti hatásköreinek, valamint a tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek, és ilyen szankciókat állapítsanak meg, a tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések megsértése esetén szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket állapíthassanak meg, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. A tagállamok biztosítják, hogy közigazgatási szankcióik és egyéb intézkedéseik hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.
- (3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy azon jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vethető ki, nem állapítanak meg ezen irányelv alapján közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat. A tagállamok ez esetben közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések megsértése esetén megállapított és időben meg nem fellebbezett adminisztratív szankciókat vagy egyéb intézkedéseket indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék, beleértve a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személyek személyazonosságára vonatkozó információkat. Amennyiben azonban az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyazonosságának vagy személyes adatainak közzététele – az ilyen adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő nyomozást, akkor az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy a közzétételt elhalasztja, nem teszi közzé a szankciókat, vagy az anonimitás megőrzésével teszi közzé azokat.
- (5) Bármilyen, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységének megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatnak részletes indokolást kell tartalmaznia, és erről az érintett intézményt értesíteni kell. Erről a döntésről az EIOPA-t is értesíteni kell, amely közli azt valamennyi illetékes hatósággal a 11. cikkben foglalt határokon átnyúló tevékenység esetén.
- (6) Az illetékes hatóságok korlátozhatják, vagy megtilthatják továbbá a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény eszközeivel való szabad rendelkezést, különösen olyan esetben, amikor:
- a) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény elmulasztotta a megfelelő biztosítástechnikai tartalék létrehozását az egész üzleti tevékenysége vonatkozásában, illetve nem rendelkezik elegendő eszközzel a biztosítástechnikai tartalékok fedezésére;
 - b) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nem rendelkezik az előírt szavatolótőkével.
- (7) Az illetékes hatóságok, a tagok és az ellátottak érdekeinek védelme érdekében, a területükön nyilvántartott vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket működtető személyeknek a székhely szerinti tagállam jogának megfelelő hatáskörét részben vagy teljesen olyan különleges képviselőre ruházhatják át, aki alkalmas e hatáskör gyakorlására.

- (8) Az illetékes hatóságok a területükön nyilvántartott vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységét korlátozhatják vagy betilthatják, különösen amennyiben:
- a) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nem biztosítja a rendszer tagjai és ellátottjai érdekeinek megfelelő védelmét;
 - b) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény már nem teljesíti a működési feltételeket;
 - c) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek komoly mulasztásai vannak a rá vonatkozó szabályok szerinti kötelezettségek teljesítésében;
 - d) a határokon átnyúló tevékenységek esetén a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény nem tartja tiszteletben a fogadó tagállam foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciókra vonatkozó szociális jogának és munkajogának előírásait.
- (9) A tagállamok biztosítják, hogy egy-egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tekintetében ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel kapcsolatban a bíróságoknál jogorvoslattel lehet élni.

49. cikk

Felügyeleti felülvizsgálat

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a szükséges jogkörökkel, hogy felülvizsgálják azokat a stratégiákat, folyamatokat és jelentéstételi eljárásokat, amelyeket az intézmények dolgoztak ki az ezen irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek való megfelelés érdekében, figyelembe véve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjét, jellegét, mértékét és összetettségét.

Az említett felülvizsgálat figyelembe veszi a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények – és adott esetben a számukra kiszervezett kulcsfontosságú feladatköröket és egyéb tevékenységet ellátó partnerek – működésének körülményeit A felülvizsgálat a következő elemekből áll:

- a) az irányítási rendszerrel kapcsolatos minőségi követelmények értékelése;
 - b) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény kockázatainak értékelése;
 - c) annak értékelése, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény mennyire képes felmérni és kezelni az említett kockázatokat.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok olyan nyomonkövetési eszközökkel rendelkezzenek, ideértve a stressztesztelést is, amelyek lehetővé teszik számukra a romló pénzügyi körülmények feltárását egy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményen belül, valamint annak nyomon követését, hogy a romló körülményeket miként orvosolták.
- (3) Az illetékes hatóságok kellő felhatalmazással rendelkeznek ahhoz, hogy előírják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára a felügyeleti felülvizsgálat során feltárt gyenge pontok és hiányosságok orvoslását.
- (4) Az illetékes hatóságok – az érintett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény tevékenységeinek nagyságrendjére, jellegére, mértékére és összetettségére tekintettel – megállapítják az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat minimális gyakoriságát és alkalmazási körét.

50. cikk

Az illetékes hatóságoknak nyújtandó tájékoztatás

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a területükön nyilvántartott vagy engedélyezett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében rendelkezzenek a szükséges hatáskörrel és eszközökkel ahhoz, hogy:

- a) megköveteljük a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménytől, annak igazgatási, irányító vagy felügyelő testületétől vagy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményt ténylegesen működtető vagy ott kulcsfontosságú feladatkört ellátó személyektől, hogy valamennyi üzleti ügyről bármikor nyújtsanak tájékoztatást, vagy valamennyi üzleti dokumentumot bocsássák rendelkezésre;
- b) felügyeljék a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és más társaságok közötti, illetve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények egymás közötti kapcsolatait azon esetekre vonatkozóan, amelyek során a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények ezekhez az egyéb társaságokhoz vagy intézményekhez kulcsfontosságú feladatköröket és egyéb tevékenységeket szerveznek ki, továbbá az újbóli kiszervezéseket, befolyásolva ezáltal a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény pénzügyi helyzetét, vagy érdemi módon érintve a felügyeleti tevékenységet;
- c) hozzájussanak az alábbi dokumentumokhoz: saját kockázatértékelés, a befektetési politika elveiről szóló nyilatkozat, az éves beszámolók és éves jelentések, és a felügyelethez szükséges minden egyéb dokumentum;
- d) meghatározzák, hogy a felügyelet céljából mely dokumentumokra van szükség, beleértve az alábbiakat:
 - i. belső időközi jelentések;
 - ii. biztosításmatematikai értékelések és az ezeket megalapozó részletezett feltételezések;
 - iii. eszköz-forrás elemzések;

- iv. a befektetési politika elveivel való összhang bizonyítékai;
 - v. arra vonatkozó bizonyítékok, hogy a járulékokat a terveknek megfelelően befizették;
 - vi. a 29. cikkben említett éves beszámolók könyvvizsgálataért felelős személyek jelentései;
- e) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény helyiségeiben és, adott esetben, elvégezzék a kiszervezett és valamennyi később újból kiszervezett tevékenységgel kapcsolatban végzett helyszíni vizsgálatokat, annak ellenőrzése érdekében, hogy a tevékenységeket a felügyeleti szabályokkal összhangban folytatják-e.
- f) bármikor tájékoztatást kérjenek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményektől a kiszervezett és utólag újból kiszervezett összes tevékenységről.

51. cikk

Átláthatóság és elszámoltathatóság

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok átlátható, független és elszámoltatható módon, a bizalmas információk védelmének kellő tiszteletben tartásával látják el az ezen irányelvben meghatározott feladataikat.
- (2) A tagállamok gondoskodnak a következő információk közzétételéről:
- a) a törvényi, rendeleti, közigazgatási szabályok szövege és általános iránymutatás a foglalkoztatói nyugdíjkonstrukciók területén, valamint tájékoztatás arról, hogy a tagállam alkalmazni kívánja-e ezen irányelvet a 4. és 5. cikkel összhangban;
 - b) tájékoztatás a 49. cikkben meghatározott felügyeleti felülvizsgálati eljárással kapcsolatban;

- c) a prudenciális keretszabályok alkalmazásának főbb területeire vonatkozó statisztikai összesített adatok;
 - d) a prudenciális felügyelet fő célja, valamint tájékoztatás az illetékes hatóságok fő feladatköreiről és tevékenységeiről;
 - e) az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó szabályok.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy átlátható eljárásokkal rendelkezzenek és ilyeneket alkalmazzanak az illetékes hatóságaik irányító és vezető testületi tagjainak kinevezésére és visszahívására.

2. FEJEZET

Szakmai titoktartás és információcsere

52. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A tagállamok szabályokat írnak elő annak biztosítására, hogy mindazokat a személyeket, akik az illetékes hatóságoknál állnak vagy álltak munkaviszonyban, valamint az említett hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálókat vagy más szakértőket üzleti titoktartás kötelezze. A büntetőjog hatálya alá tartozó ügyek sérelme nélkül, az említett személyek a feladataik ellátása során tudomásukra hozott bizalmas információkat semmilyen személynek vagy hatóságnak nem adhatják ki, kivéve olyan összefoglalásként vagy összegzett formában, amely biztosítja, hogy az egyes foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket nem lehet beazonosítani.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha egy nyugdíjkonstrukció felszámolás alatt áll, a tagállamok engedélyezhetik a bizalmas információk polgári vagy kereskedelmi jogi eljárások során történő átadását.

53. cikk

A bizalmas információ felhasználása

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv alapján bizalmas információhoz jutó illetékes hatóságok azt csak a feladataik ellátásához használják fel az alábbi célokból:

- a) annak ellenőrzése, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységük megkezdése előtt eleget tesznek a foglalkoztatói nyugellátás üzleti tevékenységeinek megkezdésére vonatkozó feltételeknek;
- b) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények által folytatott tevékenység nyomon követése – ideértve a biztosítástechnikai tartalékok, a szolvencia, az irányítási rendszer, valamint a tagoknak és ellátottaknak nyújtott információk nyomon követését is – megkönnyítése;
- c) korrekciós intézkedések – ideértve a közigazgatási szankciókat is – kivetése;
- d) amennyiben a nemzeti jog megengedi, az összes egyedi, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményre vonatkozó olyan fő teljesítménymutatók közzététele, amelyek segítséget nyújtanak a tagoknak és ellátottaknak a nyugdíjukat érintő pénzügyi döntések meghozatalában;
- e) fellebbezés az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvet átültető rendelkezésekkel összhangban hozott határozataival szemben;
- f) az ezen irányelvet átültető rendelkezéseket érintő bírósági eljárásokban.

54. cikk

Az Európai Parlament vizsgálati joga

Az 52. és az 53. cikk nem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 226. cikke által az Európai Parlamentre ruházott vizsgálati jogot.

55. cikk

Hatóságok közötti információcsere

- (1) Az 52. és az 53. cikk a következők egyikét sem akadályozhatja:
- a) ugyanazon tagállam illetékes hatóságai között, felügyeleti feladataik ellátása során történő információcsere;
 - b) különböző tagállamok illetékes hatóságai között, felügyeleti feladataik ellátása során történő információcsere;
 - c) ugyanazon tagállam illetékes hatóságai és az alábbiak bármelyike között felügyeleti feladataik ellátása során történő információcsere;
 - i. a pénzügyi szektor jogalanyainak és egyéb pénzügyi szervezeteknek a felügyeletét ellátó hatóságok, valamint a pénzügyi piacok felügyeletét ellátó hatóságok;
 - ii. olyan hatóságok vagy szervek, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizzék a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban;

- iii. a nyugdíjkonstrukció felszámolásában és egyéb hasonló eljárásokban érintett szervek;
 - iv. olyan reorganizációs hatóságok vagy szervek, amelyek feladata a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése;
 - v. olyan személyek, akik foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, biztosítótársaságok és más pénzügyi intézmények jogszabályban előírt könyvvizsgálatát végzik;
- d) A feladataik ellátásához szükséges információk közlése a nyugdíjkonstrukció felszámolását kezelő testületekkel.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hatóságok, szervek és személyek által kapott információkra alkalmazni kell az 52. cikkben meghatározott üzleti titoktartási szabályokat.
- (3) Az 52. és az 53. cikkben foglaltak nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy engedélyezzék az információcserét az illetékes hatóságok és a következők bármelyike között:
- a) a nyugdíjkonstrukciók felszámolásában és egyéb hasonló eljárásban részt vevő szervek felügyeletét ellátó hatóságok;
 - b) olyan hatóságok, amelyek ellenőrzik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, biztosítók és egyéb pénzügyi intézmények törvény által előírt könyvvizsgálatát végző személyeket.
 - c) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények felügyeletét ellátó független biztosításmatematikuskok és az ilyen biztosítási matematikusok felügyeletét ellátó intézmények.

56. cikk

*Információtovábbítás a központi bankok,
monetáris hatóságok, európai felügyeleti hatóságok és
az Európai Rendszerkockázati Testület számára*

- (1) Az 52. és az 53. cikk nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy továbbítsa az alábbi szervezeteknek a feladataik ellátása tekintetében releváns információkat:
- a) a központi bankok vagy monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatot ellátó egyéb szervek;
 - b) szükség szerint más, a fizetési rendszerek felvigyázásáért felelős hatóságok;
 - c) az Európai Rendszerkockázati Testület, az EIOPA, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), valamint az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel² létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság).

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (2) Az 55–58. cikkek nem korlátozzák az e cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett hatóságokat vagy szerveket abban, hogy közöljék az illetékes hatóságokkal azokat az információkat, amelyekre az 53. cikk alkalmazásához szükségük lehet.
- (3) Az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megkapott információkra az ezen irányelvben foglalt szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

57. cikk

Adatok közlése a pénzügyi szabályozásért felelős kormányzati szervekkel

- (1) Az 52. cikk (1) bekezdésében, az 53. cikkben és az 58. cikk (1) bekezdésében foglaltak nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy engedélyezzék, hogy az illetékes hatóságok és központi kormányzatuk egyéb, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, hitelintézetek, pénzügyi intézmények, befektetési szolgáltatások és biztosítók felügyeletére vonatkozó jogszabályok végrehajtásával megbízott részlegei, illetve az illetékes hatóságok és az ilyen részlegek nevében eljáró felügyelők bizalmas információkat közöljenek egymással..

E közlés csak akkor valósulhat meg, ha a prudenciális felügyelet, illetve a fizetéseképtelenné váló, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények megelőző vagy helyreállító kezelése miatt szükséges. Az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az információhoz hozzáférő személyekre legalább az ezen irányelvben említett egyenértékű szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak. A tagállamok azonban előírják, hogy az 55. cikk alapján kapott információt és a helyszíni ellenőrzéssel megszerzett információt csak az információt eredetileg szolgáltató illetékes hatóság vagy azon tagállam illetékes hatóságának kifejezett hozzájárulásával lehessen közölni, amelyben a helyszíni ellenőrzést elvégezték.

- (2) A tagállamok csak akkor engedélyezhetik a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények prudenciális felügyeletéhez kapcsolódó bizalmas információknak a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságával, a saját tagállamuk számvevőszékével vagy a saját tagállamuk egyéb vizsgálati szerveivel való közlését, ha az alábbi összes feltétel teljesül:
- a) a szervek a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkeznek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények felügyeletéért vagy az ilyen felügyeletről szóló jogszabályokért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére;
 - b) az információkra az a) pontban említett hatáskör teljesítéséhez feltétlenül szükség van;
 - c) az információhoz hozzáférő személyekre a nemzeti jog alapján legalább az ezen irányelvben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;
 - d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az az információt eredetileg szolgáltató illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával közölhető, és csak abból a célból, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

58. cikk

Az információcserére vonatkozó feltételek

- (1) Az 55. cikk szerinti információcsere, az 56. cikk szerinti információtovábbítás, valamint az 57. cikk szerinti információközlés esetében a tagállamok előírják legalább az alábbi feltételek teljesítését:
- a) az információkat a felügyelet ellátása céljából osztják meg, továbbítják vagy teszik közzé;

- b) az információra az 52. cikkben megállapított üzleti titoktartási kötelezettségek vonatkoznak;
- c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem közölhető a szóban forgó információt eredetileg szolgáltató illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és akkor is kizárólag arra a célra, amelyhez az említett hatóság hozzájárulását adta.

(2) Az 53. cikk nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy – a pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának erősítése érdekében – engedélyezzék az információcserét az illetékes hatóságok és a támogató vállalkozásokra alkalmazandó társasági jog megsértésével kapcsolatban folytatott kivizsgálásért és ellenőrzésért felelős hatóságok vagy testületek között.

Az első albekezdést alkalmazó tagállamok megkövetelik legalább a következő feltételek teljesülését:

- a) az információ az 57. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kivizsgálást, ellenőrzést és felügyeletet szolgálja;
- b) a kapott információkra az 52. cikkben megállapított üzleti titoktartási kötelezettség vonatkozik;
- c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem közölhető a szóban forgó információt eredetileg szolgáltató illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és akkor is kizárólag arra a célra, amelyhez az említett hatóság hozzájárulását adta.

- (3) Amennyiben egy tagállamban a (2) bekezdés első albekezdésében említett hatóságok vagy szervek kivizsgálási és ellenőrzési feladataikat olyan személyek segítségével végzik, akiket különleges szakértelmükre tekintettel ebből a célból bíztak meg, és nem közszolgálati alkalmazottak, az 57. cikk (2) bekezdésében biztosított információcsere lehetősége rájuk is vonatkozik.

59. cikk

Prudenciális jellegű nemzeti rendelkezések

- (1) A tagállamok közlik az EIOPA-val azokat a prudenciális jellegű, foglalkoztatói - nyugdíjkonstrukciókkal kapcsolatos lényeges nemzeti rendelkezéseiket, amelyekre nem vonatkozik a 11. cikk (1) bekezdésében említett nyugdíjkonstrukciók szervezéséről szóló nemzeti szociális és munkajog.
- (2) A tagállamok rendszeresen, de legalább kétfévente naprakésszé teszik ezeket az információkat, és az EIOPA a honlapján közzéteszi ezeket.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

60. cikk

A tagállamok, a Bizottság és az EIOPA közötti együttműködés

- (1) A tagállamok megfelelő módon, rendszeres információ- és tapasztalatcsere útján biztosítják, hogy ezt az irányelvet egységesen alkalmazzák annak érdekében, hogy e területen a legjobb gyakorlatot fejlesszék ki, és – adott esetben a szociális partnerek bevonásával – szorosabb együttműködést alakítsanak ki, és így megakadályozzák a verseny torzulását, és megteremtsék a határokon átnyúló tagság problémamentes megvalósításához szükséges feltételeket.
- (2) A Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy megkönnyítsék a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények műveleteinek felügyeletét.
- (3) Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok illetékes hatóságai az 1094/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az EIOPA-val. Az illetékes hatóságok haladéktalanul az EIOPA rendelkezésére bocsátják az ezen irányelvvel és az 1094/2010/EU rendelettel ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges valamennyi információt, a szóban forgó rendelet 35. cikkének megfelelően.
- (4) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Bizottságot és az EIOPA-t az ezen irányelv alkalmazásából eredő minden lényeges nehézségről. A Bizottság, az EIOPA és az érintett tagállamok illetékes hatóságai a lehető leggyorsabban megvizsgálják ezeket a nehézségeket annak érdekében, hogy megfelelő megoldást találjanak.

61. cikk

Személyes adatok feldolgozása

Az ezen irányelv keretében történő személyesadat-feldolgozás tekintetében a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és illetékes hatóságok ezen irányelv céljából végzett feladataikat az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban látják el. Az EIOPA által ezen irányelv keretében végzett személyesadat-feldolgozás tekintetében az EIOPA eleget tesz a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseinek.

62. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

- (1) ... [ezen irányelv hatálybalépése után hat évvel] -ig a Bizottság felülvizsgálja ezen irányelvet, és jelentést tesz annak végrehajtásáról és hatékonyságáról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (2) A (1) bekezdésben említett felülvizsgálat különösen a következőkre terjed ki:
 - a) ezen irányelv megfelelése prudenciális és irányítási szempontból;
 - b) határokon átnyúló tevékenység;
 - c) az ezen irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok, valamint a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények stabilitására gyakorolt hatásai;
 - d) számlaértékesítő és intézményi tájékoztató.

63. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosítása.

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk 7. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7. „viszontbiztosítás”: a következők egyike:

- a) olyan tevékenység, amely során átvállalják egy biztosító vagy harmadik országbeli biztosító, vagy egy másik viszontbiztosító vagy harmadik országbeli viszontbiztosító által átengedett kockázatokat;
- b) a Lloyd's néven ismert biztosító szervezetbiztosítási kockázátvállalói egyesülés esetében a Lloyd's valamely tagja által átengedett kockázatnak a Lloyd's néven ismert biztosító szervezettől eltérő biztosító vagy viszontbiztosító részéről történő átvállalása; vagy
- c) fedezet viszontbiztosító általi nyújtása az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi irányelv*⁺ (a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekről szóló II. irányelv) hatálya alá tartozó intézmény részére.

* Az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi irányelve (...) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L ..., ... o.)”.

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 35/16 (2014/0091(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát, valamint illesszék be a lábjegyzetbe az említett irányelv számát, címét, dátumát és HL hivatkozási adatait.

2. A 308b. cikk (15) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(15) Amennyiben ezen irányelv hatálybalépésekor a székhely szerinti tagállamok alkalmazták az (EU) .../... irányelv⁺ 4. cikkében említett rendelkezéseket, ezek a székhely szerinti tagállamok egy 2022. december 31-ig tartó átmeneti időszakban továbbra is alkalmazhatják a 2015. december 31-én hatályos azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket a 2002/83/EK irányelv 1–19., 27–30., 32–35. és 37–67. cikkének való megfelelés céljából fogadtak el.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam továbbra is alkalmazza az említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, az azon székhely szerinti tagállamban működő intézmények szavatolótőke-szükségletüket az alábbiak összegeként számítják ki:

- a) fiktív szavatolótőke-szükséglet a biztosítási tevékenységük tekintetében, az (EU) .../... irányelv⁺ 4. cikke alapján végzett foglalkoztatói-nyugellátási üzletáguk nélkül kiszámítva,
- b) a minimális szavatoló tőke a foglalkoztatói-nyugellátási üzletág tekintetében, a 2002/83/EK irányelv 28. cikkének való megfelelés céljából elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban kiszámítva.

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 35/16(2014/0091(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

2017. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy meg kell-e hosszabbítani az első albekezdésben említett időszakot, figyelembe véve az ezen irányelvből fakadó, az uniós és a nemzeti jogban történt változásokat.”.

64. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ... [ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított 24 hónap] -ig megfeleljenek ennek az irányelvnek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

65. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az I. melléklet A. részében említett irányelvekkel módosított 2003/41/EK irányelv ... [ezen irányelv hatálybalépése után 24 hónappal]-ával/-ével hatályát veszti az I. melléklet B. részében említett irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és alkalmazásuk kezdőnapjaival kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett 2003/41/EK irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

66. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

67. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A. rész

A hatályon kívül helyezett irányelv és módosításai listája

(a 65. cikk szerint)

Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.)	csak a 303. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (HL L 331., 2010.12.15., 120. o.)	csak a 4. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.)	csak a 62. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 2013/14/EU irányelve (HL L 145., 2013.5.31., 1. o.)	csak az 1. cikk

B. rész

A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők és az alkalmazás kezdőnapjai
(a 65. cikk szerint)

Irányelv	Átültetés határideje	Az alkalmazás kezdőnapja
2003/41/EK	2005.9.23.	2005.9.23.
2009/138/EK	2015.3.31.	2016.1.1.
2010/78/EU	2011.12.31.	2011.12.31.
2011/61/EU	2013.7.22.	2013.7.22.
2013/14/EU	2014.12.21.	2014.12.21.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2003/41/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, a) pont	6. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, b) pont	6. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, c) pont	6. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, d) pont	6. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, e) pont	6. cikk, (5) bekezdés
6. cikk, f) pont	6. cikk, (6) bekezdés
	6. cikk, (7) bekezdés
6. cikk, g) pont	6. cikk, (8) bekezdés
6. cikk, h) pont	6. cikk, (9) bekezdés
6. cikk, i) pont	6. cikk, (10) bekezdés
6. cikk, j) pont	6. cikk, (11) bekezdés
	6. cikk, (12)-(19) bekezdés
7. cikk	7. cikk
8. cikk	8. cikk
9. cikk, (1) bekezdés, a) pont	9. cikk
9. cikk, (1) bekezdés, c) pont	10. cikk, (1) bekezdés, a) pont
9. cikk, (1) bekezdés, e) pont	10. cikk, (1) bekezdés, b) pont
9. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, 9. cikk (5) bekezdés	11. cikk
	12. cikk

2003/41/EK irányelv	Ezen irányelv
15. cikk, (1)–(5) bekezdés	13. cikk, (1)–(5) bekezdés
15. cikk, (6) bekezdés	
16. cikk	14. cikk
17. cikk	15. cikk
17a. cikk, (1)–(4) bekezdés	16. cikk, (1)–(4) bekezdés
17a. cikk, (5) bekezdés	
17b. cikk	17. cikk
17c. cikk	
17d. cikk	18. cikk
18. cikk	19. cikk
	20. cikk
	21. cikk
9. cikk, (1) bekezdés, b) pont	22. cikk, (1) bekezdés
	22. cikk, (2)–(7) bekezdés
	23. cikk
	24. cikk
	25. cikk
	26. cikk
	27. cikk
	28. cikk
10. cikk	29. cikk
12. cikk	30. cikk
9. cikk, (4) bekezdés	31. cikk, (1) bekezdés
	31. cikk, (2)–(7) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés	32. cikk
19. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	33. cikk, (1) bekezdés
	33. cikk, (2) bekezdés

2003/41/EK irányelv	Ezen irányelv
19. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	33. cikk, (3) bekezdés
19. cikk, (3) bekezdés	33. cikk, (4) bekezdés
	33. cikk, (5)–(8) bekezdés
	34. cikk
	35. cikk
	36. cikk
9. cikk, (1) bekezdés, f) pont	37. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés, c) pont	37. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés, b) pont	37. cikk, (3) bekezdés
	37. cikk, (4) bekezdés
	38. cikk
	39. cikk
	40. cikk, (1) bekezdés, a)-c) pont
11. cikk, (4) bekezdés, b) pont	40. cikk, (1) bekezdés, d) pont
	40. cikk, (2) bekezdés
	41. cikk
11. cikk, (5) bekezdés	42. cikk
11. cikk, (2) bekezdés, a) pont	43. cikk
11. cikk, (3) bekezdés	44. cikk, a) pont
	44. cikk, b) pont
	44. cikk, c) pont
	45. cikk
	46. cikk
	47. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	48. cikk, (2) bekezdés
	48. cikk, (3)-(5) bekezdés

2003/41/EK irányelv	Ezen irányelv
14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	48. cikk, (6) bekezdés
14. cikk, (3)-(5) bekezdés	448. cikk, (7)-(9) bekezdés
	49. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	50. cikk
13. cikk, (2) bekezdés	
	51. cikk
	52. cikk
	53. cikk
	54. cikk
	55. cikk
	56. cikk
	57. cikk
	58. cikk
20. cikk, (11) bekezdés, első albekezdés	59. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (11) bekezdés, második albekezdés	59. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (11) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés	
21. cikk	60. cikk
	61. cikk
	62. cikk
	63. cikk
22. cikk	64. cikk
	65. cikk
	66. cikk
	67. cikk